

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 4

Data: 14 de setembre de 2017

Caràcter: ordinari

Horari: de les 19.00 h a les 23.03 h

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch,
a la seu del Districte de Ciutat Vella

Assistents

Presidenta del Consell

Mercè Homs i Molist (GMDemòcrata)

Vicepresidenta del Consell

M. José Arteaga Muñoz (GMPSC)

Regidora del Districte

Gala Pin Ferrando (GMDBComú-E)

Regidors adscrits

Koldo Blanco Uzquiano (GMDCs)

Consellers i conselleres

Ferran Caymel Ubia (GMDBComú-E)

Santiago Ibarra Oriol (GMDBComú-E)

Natalia Martínez Rodríguez (GMDBComú-E)

Jordi Rabassa i Massons (GMDBComú-E)

Albert Sancho Doldan (GMDBComú-E)

Ade Boyle i Álvarez (GMDBComú-E)

César Martínez López (GMDDemòcrata)

Marc Rodés i Salanqueda (GMDDemòcrata)

M. José Chacón i Salvador (GMDDemòcrata)

Oriol Casabella i Troncoso (GMDPSC-CP)

M. Josep López Samper (GMDERC-AM)

Marc Borràs i Batalla (GMDERC-AM)

Julia Barea Sánchez (GMDCs)

Elisabeth Jiménez Cara (GMDPP)

Joan Suqué Puig-Serra (GMDCUP-PA)

Secretària del Consell

Yolanda Hernández i Darnés

Gerent

Mònica Mateos Guerrero

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** saluda els assistents i obre la sessió.

A continuació, fa referència als malaurats fets que van patir tots el 17 d'agost, que van afectar la ciutat de Barcelona en el seu conjunt, però sobretot d'una manera molt impactant el districte de Ciutat Vella i, especialment, la Rambla. En aquest sentit, fa un reconeixement a la feina feta per tots els serveis, des dels cossos policials fins als serveis d'emergència, a totes les persones que van intervenir, a l'Ajuntament de Barcelona en tot el seu consistori, a la Generalitat, a tothom que evidentment s'hi va abocar. Així mateix, fa un reconeixement molt explícit a tots els comerciants, a tots els veïns de l'entorn de la Rambla, que també van ser participants de tot aquell dia i que van oferir tota la seva ajuda i total disposició, amb tota la generositat que va mostrar la ciutat de Barcelona, per afrontar, malauradament, un atemptat com aquell.

Tot seguit, manifesta que l'Ajuntament posa a disposició tot el que calgui per continuar ajudant perquè es torni a la normalitat que es requereix com a districte i com a ciutat.

Tornant a l'ordre de l'Audiència Pública, els recorda que les primeres intervencions, de persones a títol personal o d'entitats, són per les peticions que els arriben per correu electrònic. Quant al funcionament, els recorda també que es donen paraules de cinc en cinc, que cada intervinent disposa com a màxim de cinc minuts i que ha de parlar des de davant de tot, perquè és l'única manera que quedi tota l'Audiència ben enregistrada i es pugui redactar l'acta. A continuació, la regidora fa les respostes i, tot seguit, qui ho desitgi pot fer ús d'un nou torn de paraula per una durada d'un minut.

Finalment, dona la paraula a la senyora Mercè Casas.

La Sra. Mercè Casas Piqué (en nom propi)

Bona tarda. Jo volia tocar uns temes del carrer Tallers principalment; jo visc al carrer Tallers. A Tallers, 45 hi ha un passatge que va expropiar l'Ajuntament de Barcelona, en aquest passatge hi ha dues escales i es tanca de nou de la nit a les nou del matí. Allà el servei de neteja no entra, no hi entra per a res, i està fet una desgràcia. S'ha d'anar dient contínuament, trucant al telèfon 900, que vinguin, que hi passin a aquelles hores, perquè se n'obliden. Per tant, per favor, tingueu en compte que està fet una porqueria.

Després, allà mateix, també en aquest passatge de Tallers, 45, hi ha una plaga de rates. Són horribles, són com conills, i és fastigós. I és una cosa que no sé què s'ha de fer, perquè ho hem denunciat diverses vegades amb instàncies a l'Ajuntament, però encara continuen allà.

També volia dir el terra defectuós del carrer Tallers, principalment des de Gravina a Rambles: hi ha moltes rajoles que es belluguen, que passes per allà amb por. Hi ha persones grans que van amb el bastó, que això també ho hem dit moltes vegades a través del telèfon del civisme; sempre ens heu dit que sí que es farà, que es rehabilitarà el terra del carrer Tallers, però això es veu que va per llarg. I encara hi ha molts defectes al carrer, està molt deixat.

Després, volia dir que hi ha un local de "la Caixa" a Tallers, 45 que queda obert a la nit, amb dos caixers automàtics, i allà dormen, però, bé, a cuerpo tendido els indigents, i porqueria i hi fan de tot. I és cada dia –cada dia, cada dia. I ja pot passar allà la policia, pot passar allà qui vulgui que aquells «tius» allà s'han acampat. I passen de tot. I és cada dia, eh? A veure si es pogués fer alguna cosa, si us plau.

Després, també volia dir que en aquest caminet que va de la Facultat de Filosofia al carrer Ramelleres, que es tanca de nit, perquè aquell espai del campus es tanca, s'hi fica gent: indigents, borratxos, es fan festes i hi ha enrenou. I això que hi ha vigilants, però, no ho sé, es cola la gent. I això ho sé perquè tinc veïns que viuen allà i m'ho diuen. Jo intento anar al gra.

També volia dir que allà en el campus va morir una palmera, que jo no sé què va passar, es veu que es va cremar amb un serra elèctrica –això és el que ens va explicar l'Ajuntament– i no s'hi ha replantat re. Bé, que es troba a faltar la palmera del campus de la universitat.

Que falta policia de proximitat al carrer Tallers, sí, perquè es ven droga a la palmera a la nit. Això sí, perquè tothom ho sap: allà hi ha un «tiu» que ven droga a la nit. I també ho dic perquè allà, a casa meva, el 45, doncs, trobes orins a l'escala, ens han robat la catifa aquest estiu, xeringues, preservatius..., a tota pastilla.

Després, també volia dir que cal netejar més els rètols informatius dels horaris d'entrada i sortida del carrer «peatonal» del carrer Tallers, perquè estan plens d'«enganxines» i també els camions i els cotxes no veuen quin és l'horari d'entrada i sortida. No és veu bé. Has d'estar també contínuament trucant al telèfon del civisme, que nosaltres de veritat que ens en fem un tip. Que, bé, va molt bé, la veritat sigui dita, perquè t'atenen molt ràpidament, t'envien incidència i tot plegat.

Sota els arcs de la plaça Vicenç Martorell també acampen allà dia i nit a dormir i dormir la mona, i caps de setmana i cada dia. Allà també hi ha molta gent estirada per terra.

Després, ja per últim, només dir que a casa meva, a Tallers, 45, uns brètols van fer un grafit a la façana de l'edifici, que és un edifici qualificat, a dalt de tot, tocant al terrat. No ho sé, devien saltar pels terrats, penjar pel terrat. I hi ha un grafit. A veure si, per favor, ens podeu ajudar, perquè altres que han fet a l'escala i als comptadors els hem tret, hem anat a la drogueria i tal, però aquest, com que t'has de penjar i enfilat, és un risc enorme. I és una casa catalogada. No sé com ho hem de fer.

I per part meva, res més. Moltes gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Inma Portillo.

La Sra. Inma Portillo Ribas (en nom propi)

Bona tarda a tothom. El meu nom és Inma, visc al carrer Peu de la Creu, sóc ravalera, m'estimo el meu barri. I el problema que tenim és que ja de fa uns mesos tenim molta gent enganxada a la droga i contínuament tenim xeringues, tenim cassoletes amb heroïna, tenim matalassos amb gent passant hores i hores allà estesos. Jo l'altre dia vaig trucar el 112 pensant que tenia una noia a la porta de casa que ja era morta. I, bé, no estava morta, gràcies a Déu.

Bé, la cosa és que jo vaig ser fora uns dies i quan vaig arribar a casa, eren dos quarts de deu de la nit, em vaig trobar un paperet ficat al pany de la meva porta, i em va fer molta por. Tanta por que m'he posat una porta blindada a casa: 2.500 euros, perquè sapigueu com està el mercat. I el que ve a posar-me la porta, que vindrà la setmana que ve, m'ha dit que ja van cinc portes demanades, que està per posar una sucursal aquí, al Raval, que farà moltes peles.

Vull dir que jo amb aquesta inseguretat no havia viscut mai, mai de la vida, i que no ho sé..., jo la vida la tinc que uns dies sóc al Raval i uns altres no. I ara me'n vaig pensant que no sé què és el que m'haig de trobar quan torni a casa meva, i que així no es pot viure —que així no es pot viure—, i que som persones i volem viure com persones. I que jo m'estimo el meu barri i jo no vull marxar del meu barri.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Blanca Barbero.

La Sra. Blanca Barbero (en nom propi)

Bona tarda. A veure, jo tenia una pregunta, o sigui, ja fa uns anys..., és un tema relacionat amb els músics del carrer, és un tema molt controvertit, perquè la gent que els patim els patim, però la pregunta no és aquí, que suposo que hem de tenir un debat de si els instruments s'han de decomissar o no.

Convergència va iniciar un procés que els instruments no es destruïssin i que es donessin a entitats o al que fos. Jo no sé si hi ha més districtes o només és Ciutat Vella i Gràcia. La pregunta és: aquest any i l'any passat quants instruments s'han decomissat i, després, el destí que han tingut, si tenim dades de quin destí, on han anat a parar, si ha revertit al barri. Tot i que jo personalment, sent una eina de treball, no estic d'acord que es requisin, i també pateixo les conseqüències que estiguin tocant al carrer a qualsevol hora.

Però la pregunta és el destí d'aquests instruments i si d'alguna manera han revertit al districte.

Després, tinc una petició que és demanar al Gòtic sud velocitat 10 i que es compleixin els senyals de trànsit. N'hi ha un al carrer Avinyó amb Ferran, anant cap a Banys Nous, que posa que no poden passar vehicles de més de dos metres, però és que de tota la vida que passen vehicles de gran tonatge. Per tant, és una petició: velocitat 10 a tot el Gòtic sud.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Ana Moreno.

La Sra. Ana Moreno (en nom propi)

Bona tarda. Jo voldria fer una pregunta sobre la promoció econòmica urbana, és a dir, els projectes Àrea de Promoció Econòmica Urbana (APEU). Des d'abans de l'estiu, en els diferents mitjans de comunicació s'ha anunciat que s'estava posant en marxa per part de l'Ajuntament de Barcelona un projecte pilot que es diu APEU, Àrea de Promoció Econòmica Urbana, i que està basat en el model neoliberal que s'aplica en altres països com, per exemple, els Estats Units, Alemanya o el Regne Unit, que les sigles en anglès són BID, i que vol dir millora dels negocis en el barri o en el districte.

Aquest projecte de millora econòmica urbana va unit o significa que es fa una promoció econòmica d'una zona fent un acord públicoprivat de manera que serveis que són de responsabilitat en aquest cas municipal, com la seguretat o la neteja o l'ocupació de l'espai públic, passen a mans del sector privat. És més complicat, però ho resumeixo així.

Llavors, en el districte ens afecta perquè per premsa s'ha dit que a Barcelona es pensava aplicar a llocs com Sant Andreu del Palomar i, al nostre districte, al barri del

Born. El projecte sembla que està impulsat, per dir-ho així, per la Regidoria de Comerç, que ostenta en aquests moments el PSC. Jo parlo en nom personal, però soc membre d'una entitat que es diu Ciutat Vella no Està en Venda, i estem preocupats per les conseqüències que això pot tenir per al nostre barri.

La pregunta és que volem saber des de fonts oficials quins detalls hi ha sobre el tema, quina és la postura del Govern del Districte, i sobretot perquè estem preocupats perquè el nostre barri ja pateix prou les conseqüències de privatització de l'espai públic, de gentrificació, etcètera. I volem saber això com està plantejat i quina postura té el Districte.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula a la senyora Margarita Chapatte.

La Sra. Margarita Chapatte (en nom propi)

Bona tarda. Jo visc al carrer Aurora, on l'Ajuntament tenia un poliesportiu. Fins aquí tot perfecte, perquè hi havia unes portes i una clau. Aleshores, farà tres o quatre mesos van començar unes obres per fer una guarderia. Han trobat restes arqueològiques, estan treballant amb les restes arqueològiques. No hi ha porta ara. Per tant, allò és un forat, que és de l'Ajuntament, és municipal, i com el problema del barri són els toxicòmans i les xeringues, tota la nit hi ha gent allà fent les seves necessitats, punxant-se i tal.

Jo aquest dematí he parlat amb les noies que hi ha d'arqueologia i m'han dit que elles ja ho han avisat, però que cada dematí han de trucar els serveis de neteja perquè treguin tot el que s'ha fet durant la nit. A més, allà hi havia unes portes i no passava res. I ara hi ha una reixeta. M'han dit que n'hi havia per quatre o cinc mesos; jo crec que no pot estar el carrer així quatre o cinc mesos, s'han de tornar a posar les portes o decidir què es fa.

A més a més, l'empresa que feia les obres de la guarderia, com que se n'ha anat, han tret els bulldozers i tot, han deixat allà els contenidors de l'Ester, que ningú els ve a buscar i s'han convertit en contenidors paperera i que la gent hi tira de tot. Ells se'n van anar i allà s'han quedat. Allà ara només hi ha les noies al dematí, fins a les quatre de la tarda, i un noi, em sembla, que fan coses arqueològiques. Hi he entrat aquest matí a veure què trobaven, i m'han dit que sí, evidentment.

Ahir a la nit hi va haver una baralla impressionant, tot darrere la paret. No sé si sabeu on vull dir. Hi ha una paret i llavors es col·loquen allà darrere. Penso que és font de molts problemes; això és de l'Ajuntament, vull dir que s'hauria de tornar a tancar, perquè no hi hagués aquests problemes.

Ja està. Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Bona tarda. Abans de començar, afegir-me a les paraules que comentava la presidenta del Districte respecte a l'atemptat, i crec que, a més, el fet que hagi succeït al districte, però també veient la reacció ciutadana que hi ha hagut, ens porta a haver

de reafirmar-nos encara més en la diversitat que tenim a la nostra ciutat i especialment al nostre districte, i agrair també la feina que fan moltes de les entitats per posar en valor i per garantir els drets de tots els nostres veïns i veïnes, vinguin d'on vinguin.

Llavors, per anar responent una a una les diferents persones que han intervingut. A la Mercè, comentaves diversos temes, te'n responc alguns, d'altres queden pendents, perquè d'aquí a poc, si no ho tinc malament entès, tens una cita amb els tècnics de barri per poder fer repàs del llistat, o, si no, te la sol·licitaran per poder fer un seguiment una mica dels temes que planteges.

En tot cas, el passatge del carrer Tallers, avisem, evidentment, a neteja si no estan passant per allà.

Per al tema de la plaga de rates, mirem què és el que hi ha amb l'Agència de Salut Pública. Si és espai públic, evidentment, hi podem intervenir.

El local de "la Caixa", sincerament, no en teníem coneixement. Llavors, farem el requeriment a "la Caixa", perquè en la mesura en què és un local privat ha de ser el propietari el que netegi, però li podem fer el requeriment també, si no, se'l sanciona.

Quant al passatge que hi ha que es tanca a la nit, és de la UB i, per tant, hem d'acordar-ho amb ells. El que sí que podem fer és demanar que l'equip del Servei d'Inserció Social (SIS) –que l'equip SIS és l'equip d'intervenció social que treballa amb sensellar a la ciutat de Barcelona– passi i afegeixi aquest espai a les seves passejades. Aquest equip al que es dedica bàsicament és a contactar amb la gent sense llar, oferir-los recursos o bé d'allotjament o bé d'altre tipus. Evidentment, depèn de la seva voluntat, perquè són persones adultes.

I, en tot cas, la Guàrdia Urbana té el que anomenem l'«Operació Diana», que fa un recorregut també per aquells espais on saben que dormen sensesostre, a primera hora del matí, per demanar-los que s'aixequin. Per tant, podem incorporar també aquest espai a l'Operació Diana.

El que dius de la palmera, ho hauria de preguntar a Parcs i Jardins. Sí que comentar-te que habitualment..., que ja hem tingut altres queixes de plantes que no es replanten, etcètera, això a vegades respon al fet que per tomar a plantar un determinat tipus d'arbre o de planta hem d'esperar a la temporada que pertoca a aquest tipus d'arbre. Hi ha arbres que no els pots plantar a l'octubre o que no els pots plantar a la primavera. I, per tant, mirarem què ha passat amb aquesta palmera.

Netejar els rètols informatius, evidentment, ho apuntem per poder fer-ho.

I en el tema del grafit que comentaves, en la mesura en què és un grafit en una propietat privada, heu de ser la comunitat de propietaris els que feu aquesta neteja, que sí que heu d'assumir vosaltres aquesta feina.

A l'Inma Portillo, parlaves de diferents problemàtiques que, de fet, estan molt a la llum pública i que aquest estiu ha sigut especialment intens en aquest tema de venda i consum de droga, i en som plenament conscients.

Et responc punt per punt, però també intento donar una visió una mica més àmplia d'alguns temes. Per una banda, començo amb la part de neteja, que comentaves matalassos i altres coses: el juliol vam començar un pla de xoc, sobretot a les zones entre Egipcíaques i Riera Baixa a Hospital i Carme, la zona de Picalquers, Malnom i en Roig, i a la zona de Riereta, Carretes i Vista Alegre, que ara també ampliarem a la

zona de Sant Gil, Cardona, Sant Vicenç, en relació també amb la neteja, fer un reforç de neteja. Llavors, més enllà d'incrementar les patrulles de neteja, hi ha una brigada en concret de neteja que va en bucle en aquestes dues zones durant tot el matí i tota la tarda. I això ho ampliarem també a la zona de Sant Gil, Cardona, etcètera. I apunto Pou de la Creu també.

Perquè és veritat que moltes vegades ens trobem en molts objectes de diferents tipus al carrer. O sigui, una cosa és la brutícia i una altra cosa són les xeringues, que, com sabeu, això són recollides específiques. Aquí el que hem fet és augmentar també l'equip d'educadors de carrer que tenim ara mateix actuant al districte de Ciutat Vella, amb especial èmfasi al Raval, que ara mateix tenim un equip de catorze persones entre setmana i de vuit el cap de setmana. Que també us demanaria –si no coneixeu el telèfon, després us el fem arribar– si trobeu consumidors o si trobeu xeringues que aviseu aquests equips d'educadors de salut, que són ells els que han de dirigir aquesta gent cap a la sala de venipunció que tenim al Raval. Sobretot, per una banda, per assegurar que puguin fer un consum sense danyar-se la salut i, per una altra, per redirigir-los cap a deixar de consumir i per evitar també l'impacte a l'espai públic.

Llavors, tu comentaves –i això ens ho han comentat molts veïns– que hi ha por, i en som plenament conscients. De fet, tant Mossos com Guàrdia Urbana han augmentat efectius que tenim al barri del Raval. Amb això, amb tot el que estem fent sabem que no és prou i que s'ha de fer més. Després, si voleu explico el pla de xoc més en detall.

O sigui, en som conscients, hem augmentat dotació policial, s'han fet també moltes intervencions en diferents pisos –ahir mateix va ser l'última intervenció, que es va fer al carrer Ferlandina–, hi ha diferents investigacions també en marxa, i, com sabeu, també estem intentant contactar amb els propietaris de pisos buits perquè denunciïn les ocupacions, perquè mobilitzin, que es diu, aquests pisos buits, és a dir, que es posin a lloguer o que ens els cedexin per a la borsa de lloguer.

Per últim –segurament em deixo algun detall, i si vols després m'ho comentes i t'ho explico–, sí que dir que nosaltres, evidentment, no volem que marxeu del barri, per això estem fent tots els esforços i també estem intentant coordinar amb la Generalitat i estem intentant coordinar amb totes aquelles administracions que tenen competència plena en el que és la venda de droga, que com a ajuntament no en tenim, però això no vol dir que no és responsabilitat vostra, sinó que és responsabilitat nostra coordinar-nos amb les diferents administracions. En tot cas, si vols que entri més al detall de què estem fent, després hi puc entrar. Igualment, som conscients que la situació és complicada ara mateix.

Blanca, que comentaves el tema dels músics de carrer. Fa molt de temps –de fet, venia del mandat anterior– que s'estava treballant en una normativa nova per tenir més regulat el tema dels músics de carrer, perquè, de fet, hi ha una part de promoció de la cultura, però n'hi ha una altra que té a veure més aviat amb el descans veïnal i amb no tenir un soroll continu. Per tant, per poder compaginar bé les demandes dels músics i no evitar tenir expressions artístiques al carrer, però alhora també respectant el descans veïnal; és un equilibri complicat de trobar.

Sí que es continuen requisant instruments. De fet, el que es fa és un cop hi ha diversos requeriments a la persona que deixi de tocar, o bé perquè està generant molèsties, perquè no té llicència o perquè està fent-ho en un punt que no està habilitat, se requisa l'instrument. Es continua amb aquests convenis que es van començar en el mandat anterior, van a escoles de música municipals principalment. La majoria

d'instruments que es requisen es requisen a Gràcia i a Ciutat Vella, reverteixen en escoles de música i en entitats musicals també del districte, però també es reparteixen a la resta de la ciutat. O sigui, cada any es fa el conveni amb un districte més, i aquest any s'ha fet també amb el Districte de Sant Andreu per donar-los a les escoles de música de Sant Andreu.

Igualment, no es requisa l'instrument i es dona directament, sinó que hi ha uns mesos en què la persona pot venir a recollir-lo pagant una multa, i quan passen aquests mesos i no recull l'instrument és quan després es fa la donació.

Després, pel que comentaves de la demanda aquesta que al Gòtic sud fem velocitat 10, ara mateix –ho hem explicat en algun Consell de Barri– s'està elaborant un pla de mobilitat on aquest tipus d'elements com reduir velocitats en segons quins llocs també hauran de ser incorporats. Llavors, apuntem aquesta demanda, però ara mateix no et dic sí o no, perquè serà dins del pla de mobilitat.

Ana, tu preguntaves pels APEU o pels BID, que, efectivament, han anat sortint a premsa, etcètera, i és una cosa que es lidera i que s'està portant a terme des de la Regidoria de Comerç. Nosaltres hem tingut diverses reunions, sobretot compartint part del que comentes dels perills que pot tenir, no?, tenir una zona on... Que també és molt el que s'ha transmès en determinats espais –i jo crec que també hem de ser curosos. No és tan així, no és tan que tu cedeixis la gestió plena i completa d'un espai públic a uns actors privats. Evidentment, això es fa sense que l'Ajuntament o l'Administració que pertoqui deixi de fer les seves funcions i sense que es deixin de marcar uns criteris sobre l'ús de l'espai públic.

Ara mateix, si et dic la veritat, tenim pendent una reunió amb la Regidoria de Comerç per veure com avança aquest projecte. Sí que igualment els acords que vam fer amb la Regidoria de Comerç, veient que això podia ser una cosa positiva, però que també havíem de tenir cura de no cedir una gestió d'espai públic, que és de tots, a un actor que no fos públic, eren que, evidentment, es respecten els criteris d'ús de l'espai públic que es marquen des del Districte. I jo sí que espero que l'APEU que pugui sortir del Born serveixi, d'alguna manera, per cohesionar teixit comercial i perquè aquell teixit comercial que tenim al Born, que té dificultats també per articular activitats i altres, pugui fer-ho.

Igualment, dir que ara mateix la mesura més important en aquest sentit que estem duent a terme i que vam anunciar des del Districte no són els APEU, sinó que són els Baixos de Protecció Oficial, que vam anunciar el juliol, que consisteix a fer servir aquests baixos públics per poder fomentar el comerç de proximitat, per resumir-ho molt i no allargar-me.

I a la Margarita, que comentaves el tema del poliesportiu, etcètera, d'acord, mirem de posar de nou una porta per evitar que hi hagi un mal ús a la nit d'aquell solar.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

La Sra. Mercè Casas Piqué

Simplement que no l'he entès. Vostè em diu que tinc una cita o tindrè una cita amb un tècnic de barri. No ho he entès, això. Jo que sàpiga no tinc cita amb ningú. Vostè m'ha dit que tinc una cita o tindrè una cita amb un tècnic de barri, i jo no tinc coneixement de tenir cap cita. La tindrè? Em trucarà algú a mi?

Després, una cosa, del terra del carrer Tallers no me n'ha dit res, això que hi ha trams que estan fets una desgràcia.

I això de la policia de proximitat, si fos possible que tinguem constància de la venda de droga a la palmera a la nit i saber si jo puc fer seguiment d'aquestes peticions, si hi ha manera de saber algun resultat i així.

Gràcies.

La Sra. Inma Portillo Ribas

Bé, el que jo volia dir que sí que és veritat que ahir a la tarda van venir i van desallotjar a Ferlandina, però que aquesta tarda ja torna a estar ocupat aquest lloc. Vull dir que efectiu, efectiu és en el moment, i, després, sant tornem-hi. Llavors, penso que potser hauríem de tenir uns efectius al barri, si no en molt de temps, sí ara, que fessin rondes, perquè, clar, si surten a la tarda i tomen al dia següent, la solució no és aquesta.

Gràcies.

La Sra. Blanca Barbero

El que demanava una mica era si hi havia dades, i, per tant, igual ara no les podeu tenir, però estaria bé que d'alguna manera es fessin públiques. I a més, també saber la incidència, la repercussió –que després ja tenim el patiment–, si reverteix, perquè al districte no hi ha escoles de música públiques; per tant, si al districte van a algun lloc, a alguna associació o a algun lloc en concret. Poder tenir dades d'això també.

Gràcies.

La Sra. Ana Moreno

A veure, amb la intervenció no m'ha quedat clar en realitat en quina línia s'està treballant al Districte; vull dir, és un projecte que va endavant, no va endavant? Perquè has parlat que tenies pendent o teníeu pendent una reunió amb la regidora de Comerç, però al Districte en quina línia s'està treballant? Després, com que des de Ciutat Vella no Està en Venda pensem que això afectarà la privatització de l'espai públic, volem saber si per a això es comptarà amb els veïns o no.

La Sra. Margarita Chapatte

Jo us volia donar les gràcies per la porta, però m'agradaria saber quan, perquè això és un problema molt greu de cada nit.

I, després, aquest contenidor que es va deixar la companyia aquesta que estava fent la guarderia, qui ha de cridar perquè el vinguin a treure? Perquè allò ja porta un mes allà i està quiet.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Mercè, com tu has entrat, a banda de la intervenció al Plenari, també per registre o per correu les teves..., llavors, efectivament, et trucaran per poder seure a fer un repàs del llistat de les teves peticions. Si no t'han trucat ja, et trucaran en breu.

A la Inma, que comentaves això del carrer Ferlandina, faig una explicació una mica més llarga per tenir una mica de zoom: una de les coses que ens està passant ara mateix al Raval és que, com sabeu, tenim molts pisos buits. De fet, un dels elements que vam activar amb el pla de xoc el juliol és posar un equip de persones de l'Ajuntament per contactar amb els propietaris dels pisos buits, bàsicament, per demanar-los que aquests pisos els treguin al lloguer, que els cedeixin a la borsa de lloguer, que quan hi ha ocupació denunciïn, i que si hi ha una intervenció policial que permet buidar el pis, tapiïn. També hem de dir que vam prioritzar els pisos dels grans propietaris i que ens està costant molt... És veritat que amb els bancs de tota la vida, per dir-ho d'alguna forma, hi ha hagut més interlocució, hi ha hagut més interès; amb les societats d'inversió i altres grans propietaris ens està costant molt, una, localitzar-los i, dos, que mostrin interès.

Llavors, dit això, una de les coses que ens passa, quan hi ha una ocupació –crec que això ja ho sabeu, però per si de cas– és que necessitem que sigui el propietari del pis –no pot ser l'Administració, no pot ser un veí– el que posi la denúncia. I, a més, el propietari del pis també és el que ha de tapiar posteriorment a la intervenció, o sigui, si hi va la policia..., si hi ha una intervenció com la d'ahir i s'aconsegueix buidar el pis, ha de ser el propietari del pis el que tapiï.

Des de Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra s'han fet moltes gestions per tal que des de jutjats se'ns permeti també a l'Administració tapiar el pis si queda buit. Però per a això necessitem el consentiment del propietari. És a dir, anem al propietari i li diem: «Bé, si tu no vols tapiar, deixa'ns que ho fem nosaltres, però deixa'ns que tapiem.» Si el propietari no hi dona el consentiment, nosaltres no podem fer-ho, i una de les coses que passa és això, que són pisos fàcilment ocupables després. I és cert que ens passa que hi ha vegades que, tot i la feina policial que hi ha al darrere d'una investigació, que és de setmanes o de mesos, després de la intervenció ens tornem a trobar el pis ocupat. Això per una banda.

A més a més, quan els cossos policials com Mossos i Guàrdia Urbana fan una investigació per entrar en un pis, que ho fan perquè necessitem una ordre judicial per poder entrar en una propietat privada, quan el jutge dona l'ordre, dona l'ordre per intervenir en matèria de venda de drogues, de tràfic de drogues; no per desallotjar el pis. I, per tant, si no pots demostrar que tothom que estava allà estava venent o consumint, no es pot desallotjar el pis, que aquest és un altre problema que tenim. Per això també es fa aquesta feina d'intentar contactar amb els propietaris perquè posin les denúncies per demanar que es desallotgin els pisos. Això per una banda.

I, per últim, una de les altres coses que ens ha passat també al Raval aquests últims mesos és que, així com abans quan es feien operacions policials s'entrava en pisos on trobaves una gran quantitat de droga o trobaves quantitats de drogues més altes, ara mateix, com que tenim tants pisos buits, que al Raval és fàcil..., o sigui, que són ocupables, per dir-ho d'alguna manera, implica que hi ha més diàspora. I moltes vegades quan entra la policia troba quantitats de droga massa petites, que suposa que potser es deté la gent, però quan es porta al jutge, el jutge els deixa en llibertat poc temps després. I, llavors, aquesta gent torna a l'activitat delictiva.

Per això, nosaltres el que estem fent és molt d'esforç en el contacte amb els propietaris, que no és només un contacte amb què depenem de la seva bona voluntat, per dir-ho d'alguna manera, sinó que també el que se'ls diu és: «Bé, si no poses el pis en lloguer al lliure mercat i no el vols cedir a la bossa de lloguer de l'Ajuntament, nosaltres el que fem és iniciar un procediment de sanció per multar-te per tenir el pis buit.» És a dir, per dir-ho d'alguna manera, hi ha el pal i la pastanaga.

Però tampoc vull mentir, o sigui, aquí un dels problemes principals que tenim és el que ens costa trobar molts d'aquests propietaris.

Blanca, no tinc les dades dels instruments. A Ciutat Vella es donen també a entitats musicals com l'Escola de Músics de Juan Pedro Carreño, del Raval, etcètera. O sigui, sí que reverteixen en el districte. Però, en tot cas, et podem respondre les dades per escrit, perquè ara mateix no les tinc.

Ana, la línia en què s'està treballant o la línia que vam estar parlant amb la Regidoria de Comerç és que fos dins del marc del Pla de desenvolupament econòmic que tenim al districte, que, de fet, vol tenir una visió integral. I aquesta petició de comptar amb els veïns, podem mirar com incloure-ho. Però, hi insisteixo, d'aquí a poc tenim Consell de Barri del Gòtic i del Raval –que no sé a quin dels dos vens tu ara mateix–, i espero haver tingut la reunió amb la Regidoria de Comerç per veure com està avançant el tema i us puc fer una devolució.

I la Margarita. Ara mateix no li sé dir quan serà, però sí que apuntem aquesta actuació per fer-ho al més aviat possible. I requerirem a l'empresa perquè retiri els containers.

La presidenta

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i dona la paraula a la Comunitat de Veïns de Doctor Aiguader, al senyor Miquel Borràs.

El Sr. Miquel Borràs (nom de la Comunitat de Veïns de Doctor Aiguader, 17)

Hola. Som veïns que estem en dos blocs que sumen uns cent cinquanta habitatges, darrere l'estació de França. Són propietat del Patronat Municipal d'Habitatge. La majoria d'aquests habitatges estan en règim de dret de superfície i una altra part són de lloguer social o protegit.

L'obra va ser donada per acabada fa més de tres anys, però quan hi vam entrar a viure vam començar a trobar mancances greus de construcció i durant més de dos anys hem estat intentant que el Patronat exercís el seu paper de propietari davant de la constructora, que és Sacyr. I perquè exercís aquest paper, volíem que reclamés les reparacions necessàries que entraven en garantia, etcètera, però ens hem trobat que la reacció habitual del Patronat ha sigut fer-se el sord, arribant a insinuar en alguna de les reunions que ens hauríem de sentir afortunats per haver aconseguit un habitatge d'aquestes característiques en comptes de queixar-nos tant.

Tot i això, hem aconseguit que es fessin algunes reparacions –unes quantes– a base de bombardejar el Patronat amb correus, trucades telefòniques, visites continuades dels veïns als locals del Patronat amb llistes de desperfectes, amb fotografies, amb col·leccions de vídeos, per demostrar tot el que estàvem dient i tot el que estava passant, ja que la majoria de vegades se'ns tractava de mentiders i el Patronat defensava la constructora en comptes dels ciutadans.

No estem parlant només de desperfectes de cada pis, que n'hi havia, sinó de coses importants com el sistema de bombeig d'aigua. Els edificis tenen més de deu plantes, per tant, necessiten bombes d'aigua, que han rebentat dues vegades. El sistema d'aigua calenta sanitària, que funciona amb panells solars, que no ha funcionat mai, quan es va intentar posar en marxa també va rebentar. Les alarmes antiincendis del pàrquing, que salten contínuament sense justificació i ens tenen contínuament cada nit veient què pot passar i intentant parar-les. Exagerades humitats en els trasters, que han fet malbé molts objectes de valor. La modificació del projecte arquitectònic original, que ens ha deixat sense un sistema sostenible, deien, de refrigeració –del projecte arquitectònic original– i que ens ha obligat a contractar aires condicionats per a tots els veïns, cosa que alguns preferíem no fer-ho. I moltes altres coses particulars, però igual d'importantes, com portes i sostres que es van anar despenjant del tot, males instal·lacions d'aigua que han provocat fugues que han obligat a canviar el terra a tots els pisos, etcètera.

De totes maneres, la gota que ha fet vessar el vas i que ens porta a demanar l'ajut de l'Ajuntament de Barcelona perquè intervingui i obligui el Patronat a fer la seva feina amb professionalitat i qualitat han estat dos esdeveniments recents. Un ha estat una fuga d'aigua en un pis propietat del Patronat, que va començar divendres 8 de setembre –aquest divendres passat– i que el Patronat no ha fet res fins dimarts 12 de setembre. «No ha fet res» vol dir que el Patronat no té cap sistema d'emergències de vint-i-quatre hores, no es pot trucar a ningú del Patronat perquè vingui a obrir aquell pis, som els veïns que vam haver de trucar la Guàrdia Urbana i els bombers perquè ens permetessin rebentar les portes del parell de pisos que vèiem d'on sortia l'aigua. Els bombers van decidir que allò no era suficient i que no volien rebentar la porta; per tant, ha estat gairebé cinc dies l'aigua rajant. Era dels baixants, per tant, era igual tancar l'aigua, perquè també sortia l'aigua. I com a conseqüència s'han omplert d'aigua un parell de pisos de propietat del Patronat, els locals dels baixos, propietat del Patronat, i diversos trasters del pàrquing, en aquest cas han sigut de particulars.

La segona cosa que ha fet vessar també el vas de la paciència dels veïns ha sigut l'ocupació d'un dels pisos no adjudicats. És a dir, sí que estava adjudicat, les claus s'entregaven aquesta setmana –bé, crec que s'entregaran aquesta setmana, perquè aquest segon cas es va solucionar ahir–, però era una ocupació d'un pis d'una persona que estava esperant que li donessin les claus, que era de lloguer social. En aquest cas també vam estar trucant de seguida que els veïns ens vam adonar d'aquesta ocupació; el Patronat no va reaccionar, no va respondre, no va trucar a la Guàrdia Urbana, vam haver de trucar nosaltres als Mossos d'Esquadra, etcètera. I, finalment, ahir vam haver d'anar amb petita manifestació al Patronat perquè ens fes cas i també finalment ahir una parella de la Guàrdia Urbana de mediadors va aconseguir que els joves que ocupaven el pis marxessin i s'emportessin les coses, amb la qual cosa aquest segon cas ha quedat solucionat.

Però tot i que som conscients de la sort que tenim d'haver aconseguit aquest habitatge d'aquestes característiques, no renunciem a reclamar que els serveis públics facin la seva feina amb un mínim de diligència. Sabem de l'emergència habitacional que patim a Barcelona i entenem que hi hagi persones que optin per accions desesperades. Per això reclamem que s'adjudiquin ja de manera reglamentària els habitatges que encara estan buits, i que res no pot justificar que estiguin en aquesta situació gairebé quatre anys després d'estar construïts. Si cal canviar algunes de les condicions d'accés, que es faci, però creiem que l'única solució per evitar solucions injustes, tant per als que esperen anys que els toqui un pis com per als que opten per l'ocupació per aconseguir-ho, és que els serveis públics facin millor la seva feina i més de pressa.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Eix Sant Gil.

La Sra. Elisabeth (en nom de l'Eix Sant Gil)

Bona tarda. Vinc en representació del col·lectiu de veïns d'Eix Sant Gil, constituïts des de fa aproximadament un mes com a col·lectiu de veïns, que engloba el carrer Sant Gil, el carrer Cardona, la Lluna, Ferlandina, Nou de Dulce, zona del Raval nord. Des de fa més d'un mes ens vam adscriure a les cassolades que van començar els companys del carrer d'en Roig, en lluita des del mes de juliol. Més de setanta nits fent aquestes cassolades.

Com deia la companya Inma, no se puede más, és a dir, el Raval està en una situació absolutament de «no se puede más». No volem ser un barri estigmatitzat on es digui que sempre hi ha hagut venda i consum de drogues; no volem que sigui aquesta la imatge que es projecta del barri.

I venim a explicar també el cas de l'incendi al carrer Sant Gil la matinada de dilluns a dimarts, un incendi als baixos del número 4 –un narcopis– que va provocar que es cremés tota la finca. Continuen els veïns sense aigua. Van denunciar-ho, no poden entrar a fer la reparació perquè els ocupes estan dintre i no donen el permís. Es va investigar de qui era la titularitat del bloc de pisos: és de Solvia. Solvia tampoc va poder entrar perquè no deixaven. I així estem cada dia, cada nit, amb inseguretat, amb por, amb amenaces per part de narcotraficants a veïns, gent gran que no surt dels pisos i que no s'uneixen a les cassolades perquè tenen por. Això és evident, i no podem estar així.

D'altra banda, dir-vos que sí que hem notat l'augment de vigilància, educadors, però és que no fem re només amb això, caldria una miqueta més de..., no sé si mà dura –no m'agradaria dir-ho així–, però combatre d'arrel.

Proposem –sé que tenim una trobada amb més profunditat– una taula de treball, Gala, veïns, regidoria, Guàrdia Urbana i, si s'adscriuen Mossos, Mossos, i fer un seguiment. Caldria potser estratificar la problemàtica, potser problemes a curt termini, mitjà i llarg termini. Treballem-les, si vols en parlem amb calma i anem fent aquest seguiment de curt termini, sobretot eliminar la sensació d'inseguretat, eliminar amenaces. I el que dèiem, si desallotgem un pis, no pot ser que es torni a ocupar.

Sabem la llei –sé què em respondràs que estem en un pla de xoc–, treballem conjuntament, els veïns estem absolutament predisposats a fer aquest treball conjunt.

Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula als veïns de la plaça de George Orwell, a la senyora Esther Castillo.

La Sra. Esther Castillo (en nom dels veïns de la plaça de George Orwell)

Hola. Sóc veïna de la plaça George Orwell i des de fa dos anys estem patint una sèrie de problemes que anem parlant en cada una de les trobades com aquesta i que de moment encara no s'han resolt. Sí que n'hi ha hagut un que hem resolt, i és que a les nits ara tenim la possibilitat de dormir una mica més, perquè hi ha un servei de neteja que s'ha anul·lat i en lloc de les dues i mitja de la matinada ara passa a la una de la matinada, la qual cosa és molt d'agrair a qui ho hagi portat a terme. Moltes gràcies. Ara podem dormir una mica més.

Però la resta de problemes, que són molts, de dia i de nit, els seguim tenint. I, bàsicament, per mi el problema més gran és el del soroll, que es produeix tant de dia, com deia, com de nit. De dia l'originen els «murgomúsics», que són els músics que de manera reiterada i de forma molt intensiva en una plaça en la qual no hi ha cap punt de música estan tocant contínuament. Són molts i ho fan molt sovint. Ho fan els «murgomendigos», que són també mendigos que estan també passant igual que si fossin músics, també voceando bàsicament.

I, després, hi ha tota una sèrie d'altres activitats, com la càrrega i la descàrrega, els camions de les runes, que, bé, a tot arreu passen, però en aquesta plaça en concret, que té les dimensions que té, i l'efecte que produeix..., com una mena de xemeneia que puja el soroll cap a dalt, doncs, fa que sigui encara més problemàtic. Llavors, si a això sumem que a la nit tenim set terrasses, que ja ens heu dit que no les poden fer fora, que ens hem d'aguantar amb elles i tal, però amb uns propietaris d'aquestes terrasses que tenen nul interès per fer alguna cosa en relació amb la incidència que té el soroll que provoquen. És a dir, els «murgomúsics» no estan allà perquè hi hagi una plaça triangular, estan perquè hi ha set terrasses amb les dues-centes cadires. Si no hi haguessin aquestes terrasses, no hi serien els «murgomúsics» allà. Per tant, aquestes persones que tenen aquestes terrasses no estan fent cap mena de suport als veïns perquè visquem en una condició més digna.

El que demanaria seria saber què podem fer perquè això canviï i què s'està fent en relació amb la «murgomusicomendicidad» i què s'està fent en relació amb els amos de terrasses que no tenen cap mena d'incidència en el comportament dels seus clients. Per exemple, a les tres de la matinada, a les dues de la matinada i mitja, quan tanquen l'Oviso, el Bahía, el Vegetalia, els seus clients estan davant de la porta d'aquests quatre locals fent soroll. Bàsicament davant de l'Oviso i davant del Bahía. Si tu els dius que, si us plau, se'n vagin a la platja a cacarear, no ho fan; es queden allà i segueixen cacareando –que no tinc ni idea de com es diu en català. Però és el que fan, és a dir, puja fins a dalt el soroll i tu pots estar intentant dormir, però a les tres, a les quatre, a les cinc de la matinada és impossible amb tot el trànsit que hi ha de gent que està sortint de locals en aquestes hores.

Llavors, jo voldria demanar, si us plau, a tota la població que viu en aquest districte i a tota la població que vingui de fora d'aquest districte que es tregui del cap que perquè vivim allà ens hem de fotre amb aquesta situació. Voldria que, si us plau, es deixés de pensar que perquè vivim allà hem de renunciar a dormir. I voldria saber què podem fer per aconseguir que això sigui una realitat.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació Illa Robador, al senyor Antonio Cuesta.

El Sr. Antonio Cuesta (en nom de l'Associació Illa Robador)

Bona tarda a tothom. Bueno, voy a empezar por lo práctico, porque lo otro tiene tela.

Tenemos en Robador, en la altura del número 31, una tapa de alcantarilla de Endesa, reclamé el 18 del 2 del 17, me apuntaron el número –aquí lo tengo, luego si quieres te lo doy–, reclamé el 13 del 5 del 17, reclamé el 11 del 7 y he reclamado el 5 del 9. Dicen los de Endesa que tienen un serio problema y que lo están estudiando.

Al lado, entre el Robador 21 y el Robador 19, hay una farola fundida. Reclamé y dije que esa farola estaba fundida desde el 11 del 7 –me dieron un bonito número que si quieres te lo doy– y el 5 del 9 volví a reclamarlo, cuando vine de vacaciones, porque

yo también descanso. Y sigue la farola fundida. Yo creo que la penumbra viene bien para el entorno, es parte de la decoración; es fantástico.

Problema serio: tenemos una vecina, Ángeles, que vive en calle Espalter, número 6, en el segundo. Es un edificio que pertenece a un solo propietario, quiere hacer una reforma integral: le quieren meter el ascensor por la cocina. Ella es una de las pocas que tiene un contrato de alquiler indefinido, se la quieren cargar. Al resto ya solo con que venzan, ya está, fuera, a la puta calle.

Hay una plaga de ratones por Hospital, en los patios, en las calles, corren por las vías del metro del Liceo... También hay ratas, pero ratolins, impresionante. Yo no sé qué pasa.

En cuanto a la degradación del espacio público es pura inanición, no hacéis nada. Tenemos un campamento en los jardines dels Horts de Sant Pau, con sus tiendas de campaña. Llevan siete meses, ocho, nueve, quince, dos años. Eso es degradación del espacio público. No hacéis nada. Os importan tres pitos las personas.

Y ya por último me quiero dirigir a nuestros amigos de la CUP: habéis ocupado el número 43 de Robador. Mira, estoy tan indignado que se me sube la sangre a la cabeza y no puedo hablar. Para ocuparlo para viviendas para jóvenes. Hay familias enteras en este barrio que están sufriendo y están esperando una vivienda y ellos van y lo ocupan para jóvenes. Y como están vuestras amigas de las Putas Indignadas y les vais a montar la sede, pues, las otras se han añadido inmediatamente. Oye, se han cargado un trabajo de mediación. Es impresionante con qué facilidad se puede llegar a destruir un elemento de confianza. Es impresionante. Sois unos auténticos ignorantes de lo que es la política, la sociedad, es que me tenéis... Si hubieseis ocupado Ros, 22, os hubiera ido a apoyar, porque os hubierais enfrentado contra los narcotraficantes; no ocupando un espacio, un edificio del Ayuntamiento, a coste cero –a coste cero. Vamos, alucinante.

Y si me sobran minutos, para luego.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Víctimas de Abuso de Poder, al senyor Jesús García.

El Sr. Jesús García Hernández (en nom de l'associació Víctimas de Abuso de Poder)

Comentando tu contestación, Gala Pin, que en su momento no lo hice por no insultarla, pues, llevo años exponiendo en las audiencias públicas la infinidad de denuncias que he hecho durante tanto tiempo. Siempre han sido excusas de que los procesos estaban esperando a que hubiese sentencia para que el Ayuntamiento no tomase..., para lavarse las manos.

Cuando me dijo aquello de que denunciase a la policía. Me hace gracia que lo diga usted, ya no se acuerda cuando estaba encadenada al edificio ocupado de miles de viviendas, cuando os rodeaban los Mossos o la policía. Bueno, también puede ser que fueses una de los miles de infiltrados que hay en casi todas las asociaciones y demás entidades en lucha por los derechos de los ciudadanos.

Bueno, también creo que en la del Pep García y otras constructoras y muy beneficiadas de subvenciones no hace falta infiltrados.

Parece que los locales que vendía el Patronato Municipal del Habitatge de Barcelona ahora que está Pep García en ellos se desalojarán. Quería preguntar: ¿en los edificios que ha construido el Pep García, los locales que hay a quién pertenecen? En una Audiencia Pública pidió subir subvenciones a una asociación que estaba en uno de esos locales. ¿Me contestarán? No creo. Más que nada porque en otra amenazó que sacará a la luz documentación firmada. Parece que la sigue guardando.

¿Qué tendrá que decir el presidente de la Taula del Raval, Mena, que alegaba que le metieron en la cárcel por denunciar la ilegalidad, entre otras, de la volumetría del hotel Barceló de la Illa Robador? Me gustaría que dijese algo. O igual se conforma con los presuntos sueldos que le han otorgado para silenciarlo. Este es un runrún que, claro, puede ser inventado para desprestigiar, muy común en Ciutat Vella. Como la vez que estuve de apoderado en Sant Pere Més Baix después de saludar a uno de los históricos luchadores del «forat de la vergonya», apenas que se dio media vuelta vino corriendo una que estaba de interventora para desprestigiar al histórico luchador. Supongo que pensó que ya me habían alineado. Comenzó a decirme que si era del PP o algo por el estilo. Supongo que la cara que le puse la hizo reaccionar cambiando de tema y comentándome que a ella también la pegó Lucchetti.

A dicha presunta activista social la conocí en una reunión de asociaciones que presuntamente nos reunían para hablar de corrupción, de la cual no se dijo ni pío; todo el tiempo que estuve en dicha reunión fue un gallinero desordenado, todos chillando a la vez, la cantidad de seguidores, afiliados, etcétera, que tenían. Intuyo que había quien decidiría las subvenciones..., no sé, me fui, igual después le dieron consignas para los biennacidos..., es de biennacidos ser agradecidos. Pero soy consciente de que la más eficaz es aislar a la víctima, dejar a la víctima sola. El proceso psicológico actúa solo.

Como subrayaron los abogados que actuaron en mi contra, sin presentar ninguno de los cientos de documentos que pasé, ni el más principal, para mi defensa, cuando me devolvieron la documentación, en uno de los documentos que me devolvieron estaba subrayada esta palabra.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula a la regidora.

La regidora

Al Miquel, jo et contestaré alguna de les queixes que dius, o sigui, estem parlant d'uns pisos que es van adjudicar a principis de 2015, si no ho recordo malament. En tot cas, evidentment, parlarem amb el Patronat. Ho has dit tu mateix, Sacyr s'havia de fer càrrec de moltes de les reparacions que són derivades d'una obra nova; en cas que no ho faci i ho hagi de fer el Patronat... Bé, igualment, parlarem amb el Patronat per poder accelerar algunes de les qüestions que comentaves, com això de l'alarma, la bomba d'aigües, etcètera.

No et sé explicar per què..., o sigui, algunes de les qüestions que has plantejat no les conec al detall i, per tant, ho hauria de conèixer el Patronat, però, entomem això també des del Districte.

Comentaves l'ocupació que hi va haver, que, de fet, gràcies a la mediació de Guàrdia Urbana es va resoldre. Dels altres pisos que comentaves un d'ells se signa demà; n'hi ha d'altres que eren de venda i que s'han volgut passar al lloguer. Saps que com a Ajuntament estem promovent més l'habitatge social de lloguer, perquè la venda ens sembla que és un error, i visto lo visto en les últimes dècades, s'ha de promoure l'habitatge social de lloguer. Eren de venda, es va trigar a fer tots els tràmits per poder

passar-los a habitatge social de lloguer. Un es va adjudicar el juliol, un altre està pendent l'adjudicació, que serà molt aviat, i n'hi ha un altre que també està l'adjudicació pendent molt aviat. Després, n'hi ha dos altres que segurament són per a real·lotjats urbanístics, i, per tant, hem d'acabar de saber si aolliran aquests afectats urbanístics o, si no, es tornaran a treure per fer adjudicació de lloguer públic. Però, vull dir, no són pisos que estan esperant i no res, sinó que, per una banda, hi havia aquesta part de passar-los de la venda al lloguer i després s'han adjudicat, i els altres dos que estan pendents de veure si hi ha uns afectats urbanístics que s'han de real·lotjar allà. I en cas que no, es traurien també de nou perquè pugui accedir-hi gent.

Eix Sant Gil, Elisabeth. De fet, ens vam trobar divendres pel carrer, som conscients de les cassolades, que vosaltres us hi heu sumat recentment. De fet, tenim una reunió pendent. I som conscients també que ens esteu dient: «Sabem que esteu fent coses, però volem que feu més.» Tu feies aquesta proposta que era just la resposta que t'anava a donar jo: sí que des de Districte crearem una comissió de seguiment per poder explicar-vos bé les mesures que s'han dut a terme fins ara i quines ampliem. També quins contactes hi està havent amb altres administracions o amb fiscalia o amb judicatura, perquè aquesta part també és important. Una comissió en la qual nosaltres sí que volem que hi puguin ser també els consellers dels partits polítics que conformen el Ple del Districte, perquè molts també han manifestat preocupació. I a banda dels cossos policials, Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana, també incorporarem aquests serveis municipals que estan vinculats al pla de xoc.

Segurament, la primera reunió d'aquesta comissió la farem o abans o després de la Mercè, encara hem de buscar data; com a molt tard, la primera setmana d'octubre. Prèviament ens veurem també amb l'Eix Sant Gil, i podem tenir totes les converses que considereu. Però sí que aquesta comissió de seguiment, perquè tots els agents, tant a nivell polític com a nivell veïnal, puguin tenir la informació. Més enllà d'això, sabeu també que al proper Consell de Barri del Raval també avançarem informació, perquè un dels temes a tractar justament és la venda de drogues, que ara mateix és la problemàtica més greu que té el barri del Raval. Però, en tot cas, generar aquest espai formal, més enllà de les converses que es puguin tenir o de les reunions que es puguin tenir, perquè tothom tingui la informació i també per poder recollir propostes i articular de quina manera podem intensificar col·laboració per ser més efectius tots. Ens sembla que és una via que hem d'obrir, i que no volíem obrir abans de l'estiu, el juliol, perquè no tenia gaire sentit fer-ho de cara a l'agost, però que ara un cop hem tornat de l'estiu això ha de succeir. Per tant, us arribarà la convocatòria.

A banda d'això, tu comentaves el local de Solvia, Solvia abans ho he dit molt ràpid, perquè no em sortia la paraula, quan deia «els bancs de tota la vida», que sí que l'Ajuntament té un espai de diàleg amb les entitats bancàries, que serien com les clàssiques, "la Caixa", Sabadell, Santander, etcètera; no aquestes estranyes, que, de fet, a Roig, 22, tenim una que és propietària d'un dels pisos problemàtics. I amb aquestes hi ha un espai de diàleg on també aquestes coses se'ls notifica. Llavors, jo mateixa no tenia constància que aquest local fos de Solvia, potser com a Ajuntament sí que ho sabíem, però, en tot cas, sí que ho traslladem a aquesta taula d'interlocució amb els bancs perquè ells ràpidament puguin posar la denúncia.

I de nou dir el que ja us vam dir, som conscients i volem barris on poder viure en pau i tranquil·lament, i som conscients també que la por i que es generin espais de por, que jo continuo pensant que una de les problemàtiques majors que tenim aquí té a veure també amb la quantitat de pisos buits que tenim, és una forma d'estressar i de generar una expulsió del veïnat que no volem que es produeixi. Per tant, no només el que

parlem en aquesta comissió, sinó també qualsevol informació que puguem intercanviar prèviament.

Sí que dir-vos que, per una banda, l'alcaldeessa s'ha reunit amb el conseller d'Interior per abordar la problemàtica. També tenim pendent una reunió amb altres cossos policials per poder abordar la problemàtica. Hi ha pendent una reunió, que es produirà aviat, amb fiscalia, justament per a això.

I com comentava abans, en l'àmbit més de carrer, no al més alt nivell polític, tant Mossos com Guàrdia Urbana van intensificar molt en aquests últims mesos el contacte amb els jutjats, perquè no és el mateix que es porti un expedient i es quedi allà que anar, explicar la problemàtica i anar interessant-se per com està aquest expedient en el qual estic demanant una entrada a un pis. Per tant, s'han fet passos; segurament en podem fer més. També hi ha una reunió pendent amb la jutgessa degana. I, per tant, a aquests nivells, jo crec que també heu de poder conèixer quin tipus de relacions i quin tipus coordinació s'estan donant en diferents institucions o administracions públiques, en les quals ens hem d'implicar tots, perquè és un problema que excedeix també les competències de l'Ajuntament, que això no vol dir que no hàgim d'entomar-ho com a Ajuntament. I, per tant, fem aquesta comissió de seguiment, sobretot amb la voluntat que els veïns del Raval no passin por de viure al seu barri, que és un fet molt evident.

A l'Esther, una, agrair-te que ens diguis que ha anat bé la prova pilot que hem fet amb el canvi d'horaris de neteja. De fet, també que sapiguen l'Andrés i tu, que sou els que més habitualment comenteu el problema del soroll, que aquesta prova pilot la fèiem allà per poder veure si també l'estenem a altres llocs del districte on tenim les mateixes queixes. Però ens semblava que el lloc més urgent on intervenir, on fer això era el carrer Escudellers i George Orwell. Nosaltres també en fem una valoració positiva, però haurem d'anar fent seguiment. Vull dir que no ens hem quedat «bé, doncs, ja funciona», sinó anirem fent seguiment.

El que comentaves de les terrasses, com saps, aquella zona està pendent d'una ordenació de terrasses. Hi ha l'última reunió per acabar de dibuixar l'ordenació pendent. De fet, des del veïnat vau tenir –no sé si tu hi eres part o no– la iniciativa d'intentar arribar a un acord amb els propietaris dels locals per tal de pactar el nombre de terrasses i els horaris, que jo crec que era una molt bona iniciativa, i seria el desitjable en qualsevol espai públic. Finalment, no es va arribar a aquest acord. Hi ha aquesta reunió pendent per acabar de dibuixar l'ordenació, quantes taules i quantes cadires hi ha.

Sí que avançar que, evidentment, no retirarem totes les terrasses de George Orwell, però que hi ha d'haver una adequació a un bon ús i a un equilibri en l'espai públic que respecti també el descans veïnal.

Aquí jo entenc que tu també amb el que comentaves dels músics i d'altres actors, el que demanaves –i crec que és la direcció en la qual hem de treballar, més enllà de les intervencions que faci Guàrdia Urbana, que hi ha moments que són més intenses i hi ha altres moments que ho són menys, però que hi ha molta activitat– era la complicitat amb els propietaris dels locals, que efectivament l'hem de demanar. De fet, això he de dir també que, per exemple, a la plaça Reial hi ha locals que ho fan, que demanen a aquella gent que està generant soroll al voltant de la seva terrassa que no ho faci. I amb aquesta complicitat hauríem de poder-hi comptar en altres llocs també.

Antonio, Associació de Veïns de l'Illa Robador, m'has d'explicar això de la tapa d'Endesa, no ho he entès bé, que hi ha una tapa que està mal posada? D'acord.

Bé, saps que tenim un espai conjunt amb les elèctriques i amb les empreses de subministraments. També he de dir que fa... O sigui, tenim un problema greu amb les elèctriques en general. De fet, he vist abans el veí de la plaça Sant Agustí, on hem fet una obra pública per soterrar una estació elèctrica i hem estat mesos pendents que Endesa signés el conveni per fer aquest enterrament. Vaig parlar amb Endesa l'última setmana de juliol i la primera d'agost i em van dir que signaven a mitjans d'agost i no hem tingut retorn de si han signat o no. Vull dir, aquí podem requerir a Endesa, però no puc adquirir un compromís que això es farà. I vull ser clara, no et puc dir que això serà diferent. Bé, tampoc no hem d'incórrer en il·legalitats ni posar en perill a la gent.

La veïna que comentes del carrer Espalter, et diria que el que ha de fer en primer lloc és anar a l'Oficina d'Habitatge –no sé si hi ha anat o no hi ha anat. Si hi ha anat i hi ha hagut una resposta que no sigui satisfactòria, després m'ho expliques. Si no hi ha anat, el primer que ha de fer és anar a l'Oficina d'Habitatge i, ja ho sabem, no signar res si no és que hi ha la supervisió d'un advocat. Però, Oficina d'Habitatge. A més, la teniu al costat.

Amb la plaga de ratolins, ho tornem a mirar. L'any passat ja es van reforçar els equips de salut que aborden plagues de ratolins i de múrids; aquest estiu s'han doblat respecte al que hi havia l'any passat. No tinc les dades concretes de quantes intervencions han fet. En tot cas, ens quedem amb la denúncia que a Hospital tenim un problema amb els ratolins i també ho treballarem amb l'Agència de Salut Pública.

Comentaves Horts de Sant Pau, amb Horts de Sant Pau, sincerament, no et dic que no tinguem un problema, però estic completament en desacord que és un espai que hem deixat morir. Fa mesos que hi ha un pla amb el SIS, amb l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI), que és el servei de l'Ajuntament que treballa també amb sensesostre i amb gent que té problemes també de diferents nacionalitats i d'estrangeria. Estan treballant allà des d'una perspectiva més de drets socials. S'han fet diverses intervencions també amb Guàrdia Urbana i hem tingut l'equip de mediació a l'espai públic treballant allà per fer una bona diagnosi. S'està treballant amb diverses entitats per fer una millor dinamització d'aquest espai, que urbanísticament està molt mal ideat, per dir-ho així ràpid. I resoldre això és una inversió de 10 milions d'euros, que ara mateix no tenim. I, per tant, hem de fer petites intervencions que ens permetin dinamitzar l'espai.

Aquí he de dir que hi ha entitats del barri del Raval que a més tenen la seu a prop que s'han mostrat molt predisposades, i també agrair-los-ho des d'aquí. I que s'ha fet des de fer el mural, però s'està treballant en aquest pla de dinamització i de fer petits canvis urbanístics que permetin tenir un ús que no sigui excloent d'aquest espai públic.

I amb Robador, 43 –el missatge era dirigit a la CUP–, jo crec que és una ocupació que està orientada a desgastar el Govern i no a fer front als fons voltors que tenim al barri i que ens estan fent fora els veïns de casa. Això ja ho havíem comentat.

Al Jesús, això t'ho he dit altres vegades, si tens denúncies i no prosperen a fiscalia, nosaltres tenim diversos mecanismes com a Ajuntament: tenim l'Oficina de Bones Pràctiques i Transparència. Si és un cas que ha anat a fiscalia i que fiscalia ha arxivat, nosaltres no podem fer res més. Si no hi ha prou proves, nosaltres no ho podem tirar endavant com a Ajuntament. Ara, sí que et diria que per fer determinades denúncies, cal que hi hagi fonaments, i per tant segons quines coses hauries... Tot i que –i ho hem dit moltes vegades també– nosaltres tenim crítiques també de com es va executar i com es va dur a terme l'execució del PERI del Raval. Ara bé, totes aquestes

crítiques i totes aquestes queixes han de tenir un fonament per poder tirar endavant una denúncia.

Has comentat no sé què d'uns sous que la veritat que no ho he entès.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

El Sr. Antonio Cuesta

Aunque me he dirigido a la CUP, sé que eres tú quien respondes únicamente y tú no me has respondido; no has respondido ni en relación con el 43, qué va a hacer y qué ha hecho el Ayuntamiento. Es a ti a quien me estoy dirigiendo. Aunque el discurso sea hacia ellos, sé que el único interlocutor que tengo aquí, en esta sala, eres tú, y te me has callado, Gala.

El colectivo dirigido por Putas Indignadas, dirigido por las madames, sigue haciendo todos los primeros viernes de cada mes, cual visita al Cristo de Medinaceli, su numerito reivindicativo festivo con ágape incluido en la calle Robador. Llevan así ya unos cuantos meses. Los vecinos las aguantamos, porque las queremos. Todo ello bajo el paraguas de la denuncia del feminicidio y la violencia machista. Aun siendo realmente duras y terribles esas situaciones, me duele profundamente que lo estén utilizando para sus fines. En la calle Robador realizan una actividad ellas que la degrada, la estigmatiza, a la calle.

Por cierto, ha salido un nuevo meublé en calle Roig-Picalquers.

El Sr. Jesús García Hernández

Hace poco, hace unos meses, volví a meter otro de los recursos, porque los recursos que meto en el Ayuntamiento no sé quién es el equipo que se encarga de tirarlo, porque no se contesta ni uno. En este explicaba muy bien, otra vez, con documentación todo, respecto a los archivos y cómo está el poder judicial politizado. No solo lo digo yo, ya lo dice toda Cataluña, lo politizado que está el poder judicial.

Cuando a mí se me hizo el atropello, el PSOE, vuestro socio de Gobierno, lo controlaba todo: Ayuntamiento, Diputación, Generalitat y Gobierno central. Precisamente, vosotros tenéis que saber mucho, pues tenéis un gerente que denunció a vuestro segundo teniente de alcalde, el Martí..., bueno, al segundo teniente de alcalde por compra de votos a grupos organizados. Si pueden hacer las paces y llevarse bien en el Ayuntamiento, así está el Ayuntamiento y la justicia.

La Sra. Esther Castillo

Es que tengo una duda: me dijeron que nos estábamos quedando sin vecinos y de repente empecé a mirar balcones y, efectivamente, se ven muchas toallas y muchos turistas en los balcones, en concreto, de mi plaza. ¿Si cada vez somos menos vecinos, desde el Ayuntamiento para quién se va a gobernar, para los vecinos de siempre o para los que están ocupando ahora esos pisos que son pisos turísticos, sabemos todos, y que cada vez son más?

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Bien, Antonio, tienes razón, no te he respondido a lo de Robador, 43, porque me había apuntado solo la interpelación a la CUP. Os lo explicamos también el otro día,

nosotros cuando hay una ocupación con fines políticos lo que intentamos es buscar una mediación y un diálogo para que pueda haber una salida pactada, sobre todo en este caso, donde estamos hablando de un edificio público que tiene unas obras adjudicadas, donde tiene que ir vivienda social. Esta licitación de obras se adjudica en noviembre, tienen que empezar a finales de noviembre. Y una ocupación con fines políticos que tenga un mínimo de voluntad de garantía de derechos o reivindicación de derechos no puede entorpecer la creación de vivienda pública.

Dicho esto, nosotros cuando hay ocupaciones políticas intentamos hacer una negociación, que es la vía en la que estamos, aunque no tenemos muy claro aún cuál es la reivindicación. Espero que pronto podamos tener una reunión.

Al margen de eso, lo que se hizo fue tramitar la denuncia, que está ya en juzgados, para que, en el caso de que no haya la posibilidad de negociar, se produzca un desalojo en el momento en el que tengan que empezar las obras.

Yo abogo por la política de la negociación en general, pero igualmente en este caso lo que tengo clarísimo es que no podemos permitirnos, y menos en el barrio del Raval, perder vivienda social ni ralentizar unas obras para generar vivienda social, cuando tenemos cientos de edificios que están siendo vendidos y comprados por fondos de inversión y por fondos buitres, y que están vacíos. O sea, la denuncia está tramitada y buscamos interlocutor, que espero que nos podamos encontrar en breve. Esa es una.

Dos. Respecto a la actividad que hacen Putas Indignadas, también lo he dicho muchas veces aquí: nosotros consideramos que las trabajadoras sexuales tienen absolutamente los mismos derechos que cualquier otro vecino o vecina de la ciudad. Y en este sentido, el colectivo de Putas Indignadas pide un permiso para hacer uso de la vía pública, igual que cualquier otro colectivo vecinal, y se le otorga, cumplen con los criterios de la vía pública y no entramos a valorar a la hora de dar el permiso de vía pública si la reivindicación es legítima o no. Nosotros, evidentemente, hemos manifestado también muy claramente que creemos que los derechos de las trabajadoras sexuales se tienen que regular, que es una actividad que tiene que tener un marco legal para poder ejercerse con garantías, pero que esto no es competencia actualmente municipal. Y, por lo tanto, ellas lo que hacen es cumplir igual que todo hijo de vecino con los mismos criterios de solicitud de permisos de vía pública que el resto de vecinos. Y se les deniegan o se les conceden en base a unos criterios que además por primera vez son públicos en la web del Distrito y que puede conocer absolutamente todo el mundo, para evitar justamente arbitrariedades.

Jesús, si has entrado recursos, el Ayuntamiento tiene que responderte, si no te han respondido aún. Y solo un pequeño detalle, yo no soy del Partido Socialista, es nuestro socio del Gobierno, pero yo pertenezco a Barcelona en Común, y llevo en el Ayuntamiento de Barcelona trabajando desde el 2015, creo que esto ya lo sabes.

Perdona, Esther, que preguntaves..., Ciutat Vella és el districte, en som molt conscients, que des de fa deu anys més població perd al mes. Crec que va ser l'estiu passat que vam publicar les últimes dades. Perdem una mitjana, des de fa deu anys, de 103 veïns al mes. Aquí tenim un problema greu d'habitatge, de preus de l'habitatge, que, com sabeu, hem exigit i demanat moltíssimes vegades al Govern central, que és qui té la capacitat de regular-ho, que es faci una llei de lloguer que protegeixi els llogaters. I, en tot cas, nosaltres com a Govern hem de governar per a tota la gent que hi viu, a la ciutat de Barcelona, i, evidentment, el que ens toca és estar al costat dels

veïns, perquè, si no... O sigui, volem barris per viure-hi i volem que Ciutat Vella torni a ser un barri per viure.

Portem moltes dècades d'una dinàmica difícil de revertir i, a més, tornem a estar en un moment d'estallido d'una bombolla de lloguers que requereix una regulació, per desgràcia, a nivell estatal o a nivell autonòmic, que no en tenim les competències. I per això també estem demanant que els ajuntaments puguem posar un topall màxim i puguem regular els preus del lloguer a les nostres ciutats. Però ara mateix no tenim aquesta capacitat. Que això implica tota la política d'habitatge també per fer créixer el parc públic d'habitatge.

Però que com a Govern hem de governar per als veïns i veïnes de Barcelona, jo crec que això és evident.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Aniceto Ortiz.

El Sr. Aniceto Ortiz Bolaños (en nom propi)

Bona nit, primer. Seré molt breu, perquè s'han tocat els temes quasi tots, l'únic que he de dir: vigilància al Raval zero, solament es veu la patrulla de la Guàrdia Urbana a la Rambla. Es veu que els altres no tenim dret a seguretat.

És l'única cosa.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Nuria Vaz.

La Sra. Nuria Vaz (en nom propi)

Vivo en la calle Om y sobre todo mi queja es un grupo de personas, en concreto una familia que ha montado el chiringuito en la calle en el sentido que supongo que están vendiendo drogas las veinticuatro horas del día. Y lo de menos es que estén vendiendo; es el escándalo día y noche que no deja dormir a nadie. Los gritos son de peleas, de risas, se ponen a jugar a fútbol a las tres de la mañana. Llamé a la Guardia Urbana y después de un interrogatorio telefónico no se presentó.

No sé, vivo ahí desde enero y desde que vivo ahí he visto peleas con machetes, cuchillos de cocina, destornilladores, navajas... Viene la policía, un montón de furgones, pone orden, se van y ahí nos los dejan para la próxima.

Y también sobre los yonquis: ¿por qué tenemos que tener una concentración tan alta de yonquis sobre todo en la parte de las Drassanes? Sobre todo es la suciedad que conlleva: esta gente defeca en la calle. Y mi petición era sobre todo más baños públicos. Esta gente no tiene dinero para ir a un bar a pagarse un café para poder ir a un baño público; hacen falta baños y no estos cutres que al día siguiente están hechos una quarrería y no entra nadie. Decentes, autolimpiables.

Nada, eso. Gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Jesús García.

El Sr. Jesús García Hernández (en nom propi)

Quería ver si alguien que esté en la sala les puede hacer llegar a los vecinos de Lancaster que denunciaron su caso en el Pleno del 11 de mayo de este año –la información no está en Internet–: la Oficina Municipal Antimobbing de Barcelona lavaban los cerebros de los afectados que acudían a pedir ayuda para que se

marcharan de sus propiedades. Dicho video denuncia –y tú lo sabes, Gala Pin– fue sacado de las redes por la poderosa “la Caixa”, accionista de Focivesa. Poderosa que hasta familia que tengo profesional en derecho no ha querido llevarme el caso con la excusa de que tienen hijos que proteger.

Parece que ahora la sustituta de dicha oficina es Habitatge y que le han dicho que le aconsejan que vayan al bufé de abogados Cuatrecasas; es lo mismo, seguir metiendo el caso en la justicia politizada, que tendrá a los afectados cuatro o diez años aparcados esperando sentencia y vosotros lavándoos las manos, como siempre.

La sentencia, como siempre, será negativa, porque en Cataluña todo lo que va contra los políticos se archiva. Los casos destapados de corrupción en Cataluña se han destapado desde fuera; es más, todo un estatut nuevo –no reformar, estatut nuevo– era para poder esconder la independencia judicial para Cataluña. Como el Tribunal Constitucional no tragó, el mismo presidente Zapatero dijo en televisión que retorcerían las leyes hasta que se aprobase. Como siguió sin aprobarse, ahora tenemos este teatro del 1 de octubre. Y digo «teatro» porque quien manda es “la Caixa”, el Banco Santander, etcétera, y ya sabemos lo que piensan.

Con respecto a emprendedores para el plan de subir persianas, veo difícil que antes de arriesgar su tiempo y su dinero no investiguen cómo va todo en Barcelona, y serán conscientes de que el Ayuntamiento de Barcelona roba con total abuso de poder. Trabajar para pagar impuestos, sanciones y siendo los primeros en sufrir la inseguridad ciudadana al estar en los bajos me parece demasiado pedir a quienes les pedís que se metan a emprendedores.

Tuve un caso, porque uno de aquí de esta sala me dijo que yo había denunciado que el Ayuntamiento me robaba, pues, estando usted en el Gobierno, Gala Pin, he tenido un robo del Ayuntamiento. Y te lo voy a explicar: al cambiar los recibos domiciliados, en el cambio más o menos casi todos se hicieron, pero hubo un problema con el de la hacienda municipal –parece ser que hay que seguir unos trámites muy costosos, etcétera. Acudí en persona a la hacienda municipal para arreglarlo, allí mismo no me podían solucionar el caso porque solo me dejaban la salida de poner un recurso –recurso que puse. Al año me embargan. Acudo a la hacienda municipal y la discusión con la funcionaria que me atendió, que no se podía hacer nada, que pusiese otro recurso. Al ir a poner otro recurso, el funcionario que me atendió y que me había escuchado me dijo: «Resuelve el problema ya, paga la deuda y te quitas ese problema.» Digo: «Pero si esa solución no me la ha dado la funcionaria que me ha tratado.» Bueno, acudo a la misma funcionaria para que me haga el recibo, y esta misma funcionaria me dice que al ser cambio de domiciliación bancaria no se podía arreglar en el primer momento aquel pago en estas oficinas de la hacienda municipal. Con lo cual la sanción me la he tenido que tragar, porque los que legisláis y hacéis las normas municipales tenéis este vericuetto para financiaros todavía más.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Mar Espot.

La Sra. Mar Espot (en nom propi)

Vengo aquí a pedir reunión técnica..., amb regidoria amb agenda. No només una reunió de visita, com heu pretès durant molts anys tots. A demanar una reunió tècnica, perquè avui m’he trobat que des de les vuit i mitja del dematí fins a les deu..., cosa que en aquesta reunió s’hauria de treballar, però he hagut de perdre el temps i avisar la

feina, perquè com que venia de nou no sabia que per demanar reunió s'havia de demanar per registre.

A veure, és evident que s'ha d'agilitzar o a nivell d'informàtica o a nivell de papers, com passa a tot Europa, la proximitat amb el ciutadà i amb els grups.

A mi em sembla molt bé venir a parlar aquí, a l'Audiència, només vinc amb això: vull agenda, estic dient dies, dies tècnics. No cal que sigui amb la Gala Pin, o amb el teu ajudant, que esteu col·lapsats. Precisament, jo vinc aquí per demanar-ho per a la senyora Hernández, que està en jurídic, no?, per parlar tècnicament i sobretot per tenir agenda, que no ho hem aconseguit mai, o sigui, sortir de la reunió i saber que el dia tal ens tornarem a reunir, que tenim un contingut a parlar i que aquest contingut, inclús, jo crec que us aixecarà, si ho feu amb la resta de grups, aquesta Audiència Pública. Si a aquesta proximitat tècnica de reunions surten els problemes, se'ns solucionen uns, uns altres no, es veu fins a quins límits s'arriba, es posen unes temporalitzacions, unes metodologies.

Segurament que amb els problemes que hi ha ara, que nosaltres ja els vam encetar fa anys, de les finques ens trobem amb tot el dret civil, que no hi ha lleis –que la Itziar ja s'hi va trobar–, que s'han de crear lleis. Doncs, posem-nos a treballar –posem-nos a treballar–, perquè avui en dia qualsevol partit de qualsevol costat en els barris es trobarà sobretot amb aquest límit del dret civil.

Què fem, com ho fem, perquè realment els ajuntaments avui en dia... Barcelona, que jo crec que és l'adscripció que feia aquest grup polític que està aquí és la proximitat social, els veïns. Però, clar, aquesta proximitat social jo no la vull només escrita als diaris com a propaganda política, jo la vull quotidianament, perquè tinc feina i haig de saber quin dia a l'agenda demano permís a la feina, vinc o no vinc, ve l'altra veïna, o inclús sabeu que nosaltres, el nostre grup té advocats, té arquitectes, advocat civil administratiu, estem ara amb tres professionals boníssims, però volem reunions, i volem reunions d'agenda. Jo avui he entrat la de registre. El nostre advocat va petadíssim. Jo li he dit «calma», abans de l'estiu li vaig dir «calma, esperem a veure què passa». He arribat ara, tampoc hi ha reunions. A tots el setembre i l'octubre ens agafa, l'Onze, La Mercè, l'hòstia amb barca i més. Bé, d'acord, a veure, quan tenim la reunió? L'1 d'octubre, el 15, el 10, el 12? Quina agenda hi ha? És només això.

Llavors, potser transversalment, el que està passant aquí a Ciutat Vella a nosaltres no ens estranya, tenim una sensació d'abandó total. Jo no sé si aquesta sensació també la té la regidora, però recorda que a l'última reunió vaig demanar que a la pròxima reunió –i apunta-t'ho– hi hagi el cap de la Guàrdia Urbana i el cap dels Mossos. Perquè resulta que nosaltres sabem moltes coses que no hauríem de saber, que les sabem perquè vivim al mig de tot això. I, només com a exemple, perquè ja dic que s'ha de treballar a les reunions: fa poc ha sortit –fa dos o tres dies– una estadística que diu que la droga ve dels pakistanesos. A veure, aquí hi ha el cap de la Urbana?; i els Mossos hi són? Si algú es vol posar seriosament en això, encantats de la vida que s'hi posi. Però, llavors, que faci estadística, perquè a Ciutat Vella hi ha de tot, de tot i de totes les nacionalitats. Voleu que us ajudem? Que us diguem on són els punts?

A veure, algú sap per què han vingut els pisos de narcotràfic? Perquè la droga que corre per Ciutat Vella –i crec que ja t'ho vaig dir, regidora–, si jo volgués escriure un llibre..., esto supera Bangkok –esto supera Bangkok.

Llavors, us hem de dir a on és o sabeu on és? Però sobretot, quan surti una notícia, que surti comparada, que surti una estadística, que no criminalitzi absolutament cap col·lectiu, perquè Ciutat Vella al costat de Nàpols es queda petita.

I teniu problemes greus. Llavors, teniu ganes de fer estadística? Feu-la bé. Necessiteu quinze dies? Agafeu quinze dies. Necessiteu dos mesos? Dos mesos. Necessiteu un observatori, dos observatoris, tres observatoris? I a tu et parlàvem d'aquesta paraula: per què a Ciutat Vella no hi ha observatoris? Jo com a veïna necessito observatoris tècnics, perquè així a la primera reunió, a la segona reunió i a la tercera potser vindré per un tema o per dos, però potser resulta que a la quarta vindré per mig, perquè amb els observatoris ja se sap que hi haurà un equip tècnic treballant això.

I jo tinc problemes des de poder demanar cita –i avui he perdut de les vuit i mitja a les deu, i no ho vull fer més, per tant, deixem que aquest problema no tornarà a passar– fins que estem absolutament abandonats. I volem treballar al barri, no volem que vosaltres treballeu al barri; nosaltres volem treballar els nostres problemes i considerem que vosaltres funcionareu millor com a equip tècnic que no com a equip honorífic. D'acord? Ho heu entès bé, no?

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Guillem Capdevila.

El Sr. Guillem Capdevila (en nom propi)

Hola. Jo sóc del carrer Peu de la Creu i el primer que volia fer era agrair als diferents veïns de les diferents comissions que han estat fent les cassolades. Jo vaig poder anar a la manifestació i la veritat que volia tenir aquestes paraules d'agraïment per a ells.

Més que re ho vull dir perquè fa uns anys en el meu edifici hi va haver un problema de narcopis i es va acabar perquè els mateixos van cremar el pis i van marxar. Vull dir, espero que no acabin tots així.

Després, volia preguntar com estava allò del carrer Robador, 43, que ja s'ha parlat. Però, bé, aleshores, adreçar-me a la CUP per vejam si ho poden solucionar i encaminar cap a una banda que sigui beneficiosa per al districte.

I després, amb això de les drogues, jo m'he trobat diversos dies –diumenge passat mateix– que al mig de la Rambla hi ha persones que et diuen per anar a un coffee shop, i això és que ho van dient a tothom. Si els fumaderos de maria són per a socis, aquí s'ha de fer alguna cosa. Jo no sé a on porten la gent aquests dels coffee shops.

I, per acabar, que hi ha hagut una persona que ha intervingut i es queixava de si..., bé, interpretava jo que contra el referèndum i tal i això, jo vull dir que vull votar i vull votar en el meu barri.

Gràcies.

La presidenta

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula a la regidora.

La regidora

A l'Aniceto, la seva queixa era bàsicament dir que no hi ha vigilància al Raval; o sigui, jo entenc, i són queixes que a més han sortit en altres consells de barri o en altres audiències públiques, que a vegades truquem al 112 o truquem al 092 i triguen més en arribar del que ens esperem, també perquè estan responent a un altre requeriment, a una intervenció que hi ha més urgent, però tant Mossos d'Esquadra com Guàrdia

Urbana han ampliat els efectius que tenen al barri del Raval. En el cas de Guàrdia Urbana s'han duplicat.

Sí que he de dir –això des de finals de juliol– que és cert que després de l'atemptat, les dues setmanes després de l'atemptat, molts dels efectius que hi havia es van destinar a la zona de Rambla i fa un parell de setmanes que hem tornat a la normalitat, per dir-ho d'alguna manera. A més, jo mateixa surto un cop a l'any amb el torn de matí de Guàrdia Urbana, amb el torn de tarda i amb el torn de nit justament per conèixer la seva feina de prop i, més enllà dels informes que puc rebre, conèixer aquesta feina quotidiana. I, per tant, sé que hi són i que hi són molt al barri del Raval.

Ara bé, que el Raval i que Ciutat Vella en general tinguin prou problemes perquè ens faltin efectius, en això podem estar d'acord. Però que hi treballen i que estan al barri del Raval, d'això sí que tinc plena seguretat.

Dit això, si hi ha zones on es detecta una problemàtica concreta es mira com cobrir-les si no estan prou cobertes. Si hi ha algun lloc on vostè diu: «No, és que aquí hi ha un problema i no hi passen mai», doncs, es mira coordinadament Mossos d'Esquadra - Guàrdia Urbana com fer més presència o més pas per aquesta zona.

A la Nuria Vaz, carrer de l'Om, que carrer de l'Om són diversos edificis que fa molt de temps que tenen diverses problemàtiques. Si vius allà segur que ho coneixes molt millor que jo. Aquí, per una banda, sí que dic que saps que al carrer de l'Om tenim, si no ho recordo malament, dos pisos públics ocupats, que, de fet, hi ha una denúncia des de l'abril i estem esperant que el jutge ens doni ordre per poder desallotjar aquests pisos. Nosaltres també hem de denunciar, però vull dir que el cas de les ocupacions que té a veure amb aquesta gent que comentaves que es dedica al tràfic de drogues està vinculat, hi ha una denúncia en curs per poder efectuar el desallotjament.

Com tu deies, efectivament, ve la Guàrdia Urbana, però si no s'està cometent cap delicte, no els poden detenir; poden requerir-los perquè treguin les butaques, poden intervenir en una baralla, però les detencions estan pautades, no es pot detenir perquè sí. I, per tant, la Guàrdia Urbana hi pot intervenir, però si no hi ha un motiu de detenció, no pot detenir.

Llavors, això no vol dir que no ens continueu trucant. Sí que mirarem de veure quin tipus d'intervenció podem fer per evitar que facin això que comentaves tu que es posen les butaques i que es munten com mig menjador a la porta de casa, sobretot també per la gent que entreu i sortiu que pugueu fer-ho amb normalitat, perquè també altres veïns ens comentaven que això els generava certa sensació d'inseguretat, perquè controlaven més aviat l'entrada, que no és baixo al carrer amb una cadira a estar a la fresca, sinó que era més un control de les entrades.

Entomem aquesta demanda que feies de banys públics a la zona de Drassanes i de Blanquerna. De fet, ho hem explicat altres vegades: nosaltres des del primer estiu vam començar a posar de manera temporal lavabos públics, a partir d'aquí el que hem fet aquest estiu passat és que hem posat lavabos públics, sí que alguns d'aquests són temporals, però també estem fent un pla de lavabos públics, per dir-ho d'alguna manera, i en alguns llocs hem anat... O sigui, la idea és anar posant lavabos permanents a tot el districte. S'ha instal·lat el de Terenci Moix, el del carrer Robador i en altres indrets del districte. I la idea és anar fent-ho.

Llavors, entomem aquesta petició que en aquella zona puguem tenir un lavabo públic i mirem si hi ha les possibilitats o no, perquè també depèn de diferents qüestions tècniques. Si no, el que sí que podem estudiar és la possibilitat de tenir un lavabo

d'aquests eventuals, que és cert que no donen el mateix servei ni generen la mateixa sensació. Però en principi l'empresa que va guanyar el contracte de lavabos de l'estiu passat ha de garantir també el manteniment tres vegades al dia, i si no se la multa, justament per evitar que el fet que estigui brut faci que la gent no hi vulgui anar.

No sé si m'he deixat alguna cosa, si no en la rèplica m'ho dius i després t'ho comento.

Jesús, has vuelto a sacar como diferentes temas. Evidentemente que recuerdo aquel video que grababa determinadas prácticas por parte de "la Caixa" y que "la Caixa" hizo retirar, que, de hecho, lo hizo el colectivo de vivienda. Pero son cosas diferentes. La Oficina contra el Mobbing que se abrió hace dos mandatos, en la época de la Itziar González, no es exactamente que se haya convertido en las oficinas de vivienda, pero sí que es verdad que en este mandato hay una política y una apuesta fuerte por reforzar las oficinas de vivienda, que también atienden –y esto no se ha dejado de hacer nunca– los casos de acoso inmobiliario. Creo que además se hace también desde una implicación personal y profesional de muchos de los técnicos.

Me cuesta mucho creer que desde la Oficina d'Habitatge estén derivando a gente a que vaya a Cuatrocasas, que, si el caso concreto existe y tenemos documentación, pues, te pediría que nos lo trajeras. Pero, al revés, las oficinas de vivienda tienen que estar orientadas justamente y están orientadas a poder dar servicio a gente que tiene menos recursos.

Sobre lo que comentabas de los robos por determinadas multas y demás, toda multa tiene un período donde se pueden presentar alegaciones para manifestar el desacuerdo. Entonces, si en ese período se han desestimado, aquí no podemos hacer mucho más, es una multa en firme.

A la Mar, demà et truquem per donar-te una data per tenir aquesta reunió tècnica i, efectivament, si es vol de manera urgent –ja ho coneixes–, la meva agenda fins novembre està plena i, per tant, serà a nivell tècnic.

Sí que comentar diverses coses. Per una banda, agraïm que es vulgui col·laborar des del veïnat amb l'Administració. Per demanar-me una reunió no cal entrar-ho..., o sigui, es pot entrar per registre, però també es pot enviar un correu a regidoriaciutatvella@bcn.cat, i això des de casa es pot fer, o es pot trucar al districte i les meves secretàries, que són professionals molt eficients, ho atenen, i, per tant, no cal venir i fer cua al registre.

Com que comentaves «no vull un govern que es diu de proximitat només en els rètols i en els titulars», jo aquí, si em permets, aprofito per posar en valor la feina que fan també els consellers de govern, perquè, evidentment, jo soc la cara visible, però hi ha set consellers al Govern que fan molt de carrer i que, de fet, molta de la gent que està aquí hi tenen un contacte quotidià i molt intens. I, per tant, aquesta proximitat jo crec que hi és.

I només dos apunts més: una és la notícia que tu comentaves que va treure el diari El Periódico que vinculava un determinat col·lectiu com és el dels pakistanesos amb la droga, que jo també crec que és erroni i que, a més, porta a una estigmatització absolutament perillosa i fora de lloc, crec que justament una de les virtuts que té el Raval és combatre, ser capaç de posar en valor la diversitat que té, o sigui, que té molt integrada també les diferents comunitats pakistaneses. Però estic d'acord que hem

d'anar amb cura a estigmatitzar cap col·lectiu, perquè, de fet, el problema que tenim és el de venda de droga i no podem atribuir-ho a un col·lectiu o a un altre.

D'altra banda, hem de tenir present que Guàrdia Urbana no té competències en venda de droga. Evidentment, col·labora en totes les operacions que es porten a terme des de Mossos d'Esquadra, però no és Guàrdia Urbana qui investiga les grans xarxes que porten la droga a la ciutat.

I l'últim que comentaves del tema de l'observatori, hi ha l'Observatori d'Habitatge que s'està creant, però sobretot hi ha l'Oficina de Bones Pràctiques i Transparència i hi ha diferents espais municipals, sobretot virtuals, per poder monitorar l'agenda política i l'acció de l'Administració, que si cal et fem una llista. Però, de fet, al decidim.barcelona tens un apartat que diu «Rendició de comptes», i allí tens molta de la informació que s'ha fet des del desplegament de les polítiques de transparència de l'Ajuntament.

I al Guillem, has comentat allò dels veïns de Sant Gil, però et referies també als passavolants que intenten captar gent per emportar-se-la a les cannàbiques, etcètera. Això ho he explicat altres vegades en aquest espai: respecte a les cannàbiques – també perquè tingueu la informació–, hi ha un pla en l'àmbit de ciutat que regula on es poden establir associacions cannàbiques i on no. Aquest pla no permet el creixement d'associacions cannàbiques al districte de Ciutat Vella, perquè s'entén que una associació cannàbica que sigui gent que s'ajunta per cultivar i autoconsumir seria una cosa, però que el model que tenim a Ciutat Vella no és aquest, i, per tant, no es permet el creixement de cannàbiques a Ciutat Vella.

Quan nosaltres vam arribar el que teníem era trenta-dos associacions cannàbiques – ho estic dient molt de memòria– amb llicència i trenta-quatre sense llicència. S'han anat tancant algunes d'aquestes associacions cannàbiques que no tenien llicència. De fet, avui no hi és la Dolors Font, que és una veïna que ha vingut moltes vegades a denunciar alguna d'aquestes associacions cannàbiques sense llicència. I és cert també que s'ha detectat que en algunes d'elles, a banda de la venda de marihuana o de productes cannàbics, hi ha hagut venda de drogues il·legals, i en aquestes s'ha actuat a nivell policial.

Dit això, el fenomen dels passavolants, la normativa municipal permet que a cinquanta metres de l'establiment, si és un establiment amb llicència, pugui haver-hi un captador, que se li diu. Igualment, o sigui, de tant en tant, es van fent multes a aquests passavolants o a aquests captadors que estan fora de lloc. I a la Rambla sorgeixen contínuament. De fet, el que s'estava treballant també era la possibilitat de no tant multar la persona, sinó poder multar l'empresa que contracta aquesta persona, perquè seria més efectiu. Però aquesta feina encara no està desenvolupada.

I l'última, com que comentaves això del referèndum, justament avui l'alcaldeessa ha fet públic que es podrà participar l'1 d'octubre a Barcelona, i nosaltres també creiem que com a mínim si visquéssim en una democràcia s'hauria de poder votar sense tota la repressió que estem patint ara mateix per part del Govern del Partit Popular.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

La Sra. Nuria Vaz

La Urbana cuando uno la llama por problemas de no poder dormir parece que no es un problema prioritario para ellos y no se presentan. Si no se podría hacer algún tipo de..., no sé, he visto casos de policía cívica, que se centre en cosas que para nosotros

son importantes, porque es nuestro día a día, es lo que nos crispera cada día, y para la policía no tienen importancia y no se presentan.

El Sr. Jesús García Hernández

Gala, o no escuchas bien o no quieres escuchar: en esta misma sala, en el Consell Plenari del 11 de mayo de este año, las Vecinas de Lancaster expusieron que en la Oficina d'Habitatge les aconsejaron que cogiesen al bufet de abogados Cuatrecasas. Está grabado.

Y después, con respecto al cambio domiciliario, en el mismo momento, en el mismo mes, sin pasar tiempo ni retrasos ni nada de nada, acudí personalmente a Habitatge, a Hacienda de Barcelona, para arreglarlo personalmente. Me dijeron que no podían cobrar nada, que el único camino era poner un recurso. ¿Te ha quedado claro? Lo quise resolver, no fue por retrasos ni nada. Es una estratagema que se han inventado para poner la sanción correspondiente.

Y otra cosa más: solo dime qué se sabe del 4-F de quién tiró la maceta y si va a pasar igual que con el caso en el Teatro Arnau.

La Sra. Mar Espot

A veure, hi ha una dita molt bona que és «la raó no es té, es dona», i sobretot en temes socials és així. Quina és la mesura de normalitat a Ciutat Vella? Bé, mirem-ho en reunions i amb observatori. S'ha de detectar. Tornem a l'observatori, te'n parlaré ara.

Jo t'he demanat agenda, però, a veure, em sap greu, perquè teniu uns molt bons professionals ajudant i estan molt petats, cada vegada més, i ells l'han demanat i no han tingut resposta. Llavors, si us plau, digueu al Daniel el dia que ens doneu i ja està, s'acaba la història. Perquè no venim a fer retrets, venim a treballar.

El col·lectiu que diu que tens tant de bo que el podem conèixer a les reunions, perquè a la millor resulta que podem treballar conjuntament; jo no el conec, encantada de la vida.

Què passa amb un observatori? Que l'observatori no té jerarquia, no és que tu diguis que jo haig de venir amb unes coses que tu tens fetes que a mi em serviran o no; és que joestic a dins de l'observatori amb tu, estem tête à tête. I aquest país això ho necessita, o sigui, està cara a cara. D'acord? Això hi ha partits que no ho accepten, però vosaltres sí. Els d'abans no ho acceptaven, i a més van marxar amb la tira d'adjudicacions, que ens les fotrem al cul.

Res més, ja està, simplement això, que l'observatori no és que jo vinc a veure-us i a demanar-vos, sinó que estem conjuntament treballant. La reunió no cal que m'aviseu a mi, ja sabeu una mica qui avisar.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona de nou la paraula a la regidora.

La regidora

Nuria, un par de aclaraciones: generalmente si llamamos a la Guardia Urbana por una cuestión de que hay una molestia de ruido, que no podemos dormir, no es que no la atiendan porque les parece que no es importante, sino que la «poli» lo que tiene

generalmente es como una gradación de si está habiendo una pelea o si está habiendo un caso de violencia machista o si está habiendo una situación muy grave, tiene que intervenir primero en esa situación. No es que no le interese.

Y generalmente lo que siempre se hace es ir a ver si aún hay molestias y, si no, intentar pasar en las horas o en los días siguientes para ver si es una molestia reiterada o no.

En todo caso, tú pedías una figura tipo agente cívico, que de alguna manera sea una figura intermedia entre nada y la Guardia Urbana. No lo explicaré entero, pero en abril pusimos en marcha lo que llamamos el Pla de veïnatge, que tiene justamente estas figuras, que estamos implementándolo desde el abril. En diciembre haremos una evaluación después de seis-ocho meses de este plan funcionando. Y también sí que te diría, incorporamos la calle del Om como uno de los sitios donde tiene que haber recorrido por parte de los agentes –no son agentes cívicos, son auxiliares de espacio público que trabajan por la noche para evitar molestias. Y en el momento en el que podamos ampliar el equipo, cubrimos ese recorrido. Pero esta figura ya existe, lo que hemos hecho es intentar especificarla o especializarla un poco más.

Jesús, a ver, no es que no te escuche, si te digo la verdad es que hay veces que me cuesta entender exactamente qué es lo que me estás pidiendo o adónde quieres llegar, y yo intento ir respondiéndote. Pero es verdad que hay veces que hay cosas que no acabo de entender.

Dicho esto, en el caso de Lancaster, 7, 9, 11, las familias de Lancaster no vinieron aquí a denunciar que en la Oficina d'Habitatge les habían dicho que fueran a Cuatrocasas, otra cosa es que les puedan haber dicho que tenían que buscar un abogado y que ellas dijeran... Una de sus quejas era: «Hemos ido a la Oficina d'Habitatge y nos han dicho que como tenemos un contrato fraudulento...», porque con la anterior propiedad tenían un contrato de estudio en lugar de vivienda, que es un contrato denunciante, porque se había hecho mal adrede, por decirlo de alguna forma, desde la Oficina d'Habitatge les habían aconsejado que buscaran un abogado para denunciar ese fraude, esos contratos fraude, que era generalizado en los edificios 7, 9, 11, para evitar que luego pudiera llegar un nuevo comprador y quisiera rescindir los contratos basándose en que eran contratos de estudio y no de vivienda. Y les habían aconsejado desde la Oficina d'Habitatge que buscaran abogados para hacer la denuncia de ese contrato fraudulento. No sé si ellas dijeron «no podemos pagarnos un Cuatrocasas» como un ejemplo. Pero en la Oficina d'Habitatge no se recomienda a la gente que se vaya a buscar un despacho como el de Cuatrocasas. De hecho, no se recomienda que se vaya a buscar ningún despacho específico, porque cada uno tiene que mirar si va a un turno de oficio o si busca un despacho u otro.

I, Mar, en aquest cas no estic d'acord, em sap molt de greu, però la cap de Serveis Jurídics del Districte justament a l'advocat que treballa per a vosaltres, que és un advocat que treballa també per a altres casos amb veïns, li respon contínuament, perquè jo estic moltes vegades en còpia en aquests correus. I l'última vegada va ser un problema d'agenda de tots dos, que no van trobar l'agenda.

I, per tant, demà se us truca i se us dona una data, però crec que aquí sí que aquesta feina conjunta tècnicament dels vostres tècnics i els nostres, els vostres, vull dir, els veïns..., això sempre que hi ha dubtes i que hi ha qüestions a aclarir s'aclareixen, i a vegades no cal reunió, o es fan consultes per telèfon o es fan consultes via correu, i es fa amb els veïns igual que amb uns altres actors. I sempre responen.

I l'altra cosa que comentaves tu que és dir: «Bé, volem conèixer l'equip», el meu equip està aquí a cada Audiència i a cada Ple, que són el Ferran, el Santi, el Jordi i l'Eva, l'Albert i la Natàlia, i l'Ade, que ara mateix ha hagut de marxar perquè ha tingut una avaria a casa amb l'aigua. I, a més, estan també els dos consellers del PSC, que són l'Oriol i la Maria José, i estan aquí cada Audiència Pública. I no només cada Audiència Pública, sinó que molts dels consellers de Barcelona en Comú també estem cada dia treballant.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns del Carrer Cera, el senyor Enric Mena.

El Sr. Enric Mena (en nom de l'Associació de Veïns del Carrer Cera)

Senyora regidora, senyora presidenta, el mes que ve farà només divuit mesos, o sigui, un any i mig, que vaig fer una queixa aquí com a membre del Consell Assessor de la Gent Gran de com de malament donaven de menjar a la gent gran. Mutis.

Llavors, la senyora Mercè Om, en nom del PDeCAT, va fer una pregunta en una reunió de govern que van tenir, a la qual vaig assistir jo, i se'm va adreçar a mi la senyora Laia Ortiz, que és la regidora de Drets Socials de l'Ajuntament de Barcelona, i em va dir: «Enric, no et preocupis, rebràs tot l'informe i la documentació que faci falta.» Fins avui no he tingut cap resposta ni d'ella ni del Districte. Ja començo a estar tip. Per això mateix he fet un escrit –que ara us el donaré– perquè el feu arribar a qui correspongui.

L'escrit diu: «Sabem que l'empresa que subministra els càterings és Eurest, la concessió d'aquesta empresa finalitza a finals d'aquest any, si l'Ajuntament no descarta els seus serveis al final d'aquest any es renova automàticament per a dos anys més –no sé si la renovareu o no. Sol·licito que facin arribar a la tercera tinenta d'alcalde Laia Ortiz, Drets Socials i Departament de Serveis Socials Bàsics de l'Ajuntament, al seu responsable, senyor Patrici Hernández Claret, que no renovin el contracte a aquesta empresa per la seva nefasta trajectòria alimentària als casals de la gent gran del Raval, i si pot ser als altres casals –que no ho sé, ningú s'ha queixat. Crec que l'Administració ha de vetllar per les persones grans que no tenen més remei que acudir als menjadors de l'Ajuntament i vetllar per la seva salut. Els fem arribar la nostra demanda el 14 de setembre.» Ara us el donaré. Si fa falta, us faig un registre d'entrada, no crec que faci falta.

Una altra cosa per acabar. Voldria contestar a aquest senyor que s'ha ficat amb mi, el tercer cop: mira, noi, l'any 97 jo era el president de la Taula del Raval, que quedí clar. Ho sabeu tots, molts ho sabeu. Tu m'estàs acusant que jo estava embolicat en les coses de moviments urbanístics; sí que ho estava, defensant la gent, i vaig fer un contenciós a l'Ajuntament. Segons la teva menció, jo vaig retirar el contenciós de l'Ajuntament per calés. T'haig de dir una cosa... Estic parlant jo, un respecte. Que és el tercer cop que et fots amb mi. Mireu, els calés que em van donar van ser que el senyor Xavier Casas, regidor d'aquest districte pel Partit Socialista, i el senyor Josep García Díaz, president de l'Associació de Veïns del Raval, em van fotre tres mesos a la presó. Això és el que em vaig guanyar jo. T'has «enterat»? Però perquè sàpigues..., bé i clarament has dit que a veure si t'ho deien; t'ho dic jo personalment. Mai més vull tornar-te a sentir això, a la propera serà denunciat.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Elena Talarn, en nom de bloc de pisos del carrer Santa Elena.

La Sra. Cecília Talarn (en nom de bloc de pisos del carrer Santa Elena)

Bona nit a tothom. Jo voldria saber si està aquí Natàlia Martínez. Ets tu? Bé, jo sóc la mare de Josep Lluís Valverde. Bé, hi ha un problema a Santa Elena, 2, principalment en els baixos, que és inhumà viure en aquests baixos. Suposo que la regidora ha tingut l'informe tècnic dels Arquitectes sense Fronteres.

Fa deu anys, quan hi havia la Itziar González, ja es va dir que allò s'havia d'arreglar ja i que els veïns no pagarien ni una «cuba» més. Allà la manera d'arreglar les coses és anar portant «cubes» i anar-les pagant. Mentre ella va estar no es van pagar; quan ella va sortir, ja van tornar a començar a cobrar. Llavors, estem que hi ha rates –al sostre, les rates–, surten cucs negres de les banyeres, hi ha escarabats, però escarabats com encenedors. Han arreglat el bany perquè cauen les rajoles de les humitats que hi ha, cauen, i a darrere surten els escarabats i van pertot arreu. Pugen al llit del meu fill i es desperta pensant que hi ha una amiga d'ell fent-li pessigolles. Llavors, resulta que són els escarabats. Ahir li van anar a arreglar aquestes rajoles, van anar per arreglar-ne deu i van haver de fer mig bany, perquè quan picaven anaven clec, clec, clec, anar caient tot. Avui hi han estat del Patronat aquest dematí i s'ha hagut de posar, perquè anaven amb una «cuba» també, el senyor de la «cuba», que crec que aquest sí que sabia el que hi havia, i del Patronat també se suposa que hi havia dos arquitectes. Però ells s'esperaven a la vorera, no han entrat, no. I quan ha sortit el de la «cuba», que ha fet fotos també, diu: «Això està molt malament.» A més, no hi ha conduccions per sortir al carrer, es queda tot a sota on hi ha els baixos de Santa Elena, 2, que afecta tres habitatges –jo d'allò no en diria habitatges. I, bé, estem esperant que la Natàlia, que va dir que quan acabaríem les vacances faria una reunió Patronat, Ajuntament i veïns..., però es veu que encara no han arribat de vacances perquè aquí ningú diu re. Llavors, el problema aquest a mi m'afecta molt, perquè és el meu fill.

Després hi ha part de la guarderia, que, amb les humitats que ja tenen, la senyora directora fa anar a regar dia sí, dia no, però a pressió. Fins i tot surten plantes, és que no hi han de posar ni testos, o sigui, les plantes ja broten... Llavors, els nens abans de l'estiu es quedaven de les cinc a les set jugant en aquella mica de pati, però tots a les finestres del meu fill, que les finestres estan a una altura així. Llavors, ja vam parlar amb ella, el meu fill, amb mi per telèfon, i em va dir que això ja es miraria com se podia arreglar, quan al voltant està ple de parcs per portar els «crios» allà, però, no, han d'anar allà.

Hi ha vint-i-dos habitatges, la majoria són gent molt gran, molts estan invàlids, i a l'estiu han de tancar les finestres perquè no es pot aguantar quan surten de col·legi que es queden allà. I la directora diu que ella no té res a veure que quan surten...

Però, llavors, una cosa, a mi m'agradaria saber aquell pati és privat o és públic. Qui m'ho pot respondre? Segons ella és públic, però resulta que el tanquen quan surten. Inclús el mes d'agost, que no hi havia ningú, hi anaven a regar. I hi havia dies, fets amb fotos, que des del carrer posaven la «manguera» per mullar-ho. A més, no hi ha necessitat d'anar tantes vegades allà quan no fa falta.

A més a més, quan els nens surten de «cole» orinen allà fora i algun pare també. O sigui que tela marinera!

I, per favor, els agrairia molt que hi poguessin posar una mica de mà, conjuntament amb el Patronat. Perquè ara diu que s'ho estudiaran; fa deu anys que això ja es va reclamar. Fa deu anys! Es veu que encara no han tingut temps d'estudiar-ho. Si, per favor, poden fer alguna cosa, perquè és inhabitable, a aquells baixos no s'hi pot viure.

Moltes gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns del Gòtic, el senyor Diego Martín.

El Sr. Diego Martín (en nom de l'Associació de Veïns del Gòtic)

Bona nit. Estem molt contentes perquè ha acabat l'estiu, perquè ha sigut horrorós. La proliferació de terrasses il·legals amb places completament ocupades, com la plaça Santa Maria, amb increment de taules exponencials a totes hores, i no es pren cap mesura contra aquesta ocupació de l'espai públic abusiu per part de la majoria d'operadors al carrer: restaurants i derivats.

Tenim plaça Orwell aturada, el pla de plaça Reial també. I vam fer la darrera reunió no sé si al gener i mai més n'hem sabut res. A plaça Reial hi ha d'haver quatre-cents llocs menys, seients menys, i no n'hem sabut mai més res. Plaça Orwell el mateix. Què passa?

Després, ens preocupa especialment que s'hagi posat un restaurant de luxe en un equipament públic, es diu Red Fish, està al Patí de Vela. Això no pot ser que Barcelona en Comú l'hagi pogut..., no s'entén com heu donat aquesta llicència. Ha obert fa sis mesos.

Després, ens interessa especialment saber si tots els pisos il·legals turístics que hi ha al barri, n'hi ha hagut molts d'ells que han tingut ajudes dins de diversos plans, i d'aquests plans un és el pla «Dintres», saber per què s'ha finançat amb diner públic que hi hagi pisos turístics il·legals i no que es destinin a «vivenda». D'això no tenim respostes.

I, bé, que la proliferació de pisos il·legals no s'ha aturat, més aviat al contrari; estem detectant que hi ha noves modalitats, gent que sublloga la seva llicència..., coses molt rares que s'estan veient.

Després, terrasses on s'havia tancat la música, o sigui, que tenen música molt alta i que continuen operant, com la del Shôko, que, Gala, havies dit que havies fet una intervenció sobre aquesta terrassa i continua igual, amb música a tot volum, com la de l'Ocean Club igual. I, bé, dir-vos que Ocean Club té també uns espais al port que està gestionant de forma il·legal, on es fan tota mena de... –bé, no sé com es diuen– esdeveniments i coses d'aquestes per a rics, aprofitant que no hi ha control sobre els espais del port.

Tot això, ha sigut un estiu molt difícil per a la gent del Gòtic. Hi ha hagut un atemptat molt greu, però hem tingut també molta violència per part de molts d'aquests actors que circulen, ocupen espai públic i que no ens deixen viure, com també hi ha els vehicle de mobilitat personal (VMP), que es veu que ja no podran circular, però continuen. Aquests estan circulant.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula a l'Associació de Dones Marroquines Catalunya, la senyora Faouzia Chati.

La Sra. Faouzia Chati (en nom de l'Associació de Dones Marroquines Catalunya)

Buenas noches. Mi queja es de la calle Lancaster que sigue siendo siempre una calle problemática, sobre todo por la noche con los lateros, con la venta de droga y con

ruido de la gente que sale de la discoteca del Arco del Teatre. Aquí no podemos dormir toda la noche.

Gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a Acció Raval, el senyor Ángel Cordero.

El Sr. Ángel Cordero (en nom d'Acció Raval)

Buenas noches. Ya sabemos que se ha ampliado la sala Baluard para el tema de los toxicómanos, pero creemos que es totalmente insuficiente debido a que el consumo, pues, prácticamente es durante las veinticuatro horas.

Por otro lado, como ya han dicho antes, hay muchos toxicómanos e indigentes que están en la calle. Quisiéramos saber qué métodos o qué medios tiene el Ayuntamiento para atender a estas personas, porque, al fin y al cabo, no dejan de ser personas y sufren los avatares de los traficantes y también un poco de la ciudadanía, que están excluidos directamente. Entonces, queremos saber, de alguna manera, qué hace el Ayuntamiento para que esta gente..., no es una cuestión de imagen, es una cuestión de poderlos atender también como víctimas de toda esta situación. Y cada vez se ve más y cada vez más, de hecho, consumen en la calle, se quedan tirados, pues, para pasar el colcón, y allí están. Entonces, quisiéramos saber qué métodos, qué se hace, porque da la sensación que durante el día o quizás también durante la noche no tienen ni dónde meterse. Entonces, en ese aspecto, a ver qué nos podéis comentar.

Gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i atorga la paraula a la regidora.

La regidora

Començo per l'Enric, tens raó. Li fem arribar a la tinent d'alcalde i a la regidora Carmen Andrés. L'última informació que tenia jo és que aquest contracte venç el desembre; sincerament, ara mateix no et sé dir si es planteja aquesta pròrroga que comentaves tu o no. Nosaltres hem traslladat moltes vegades als responsables directes d'aquest tema la necessitat d'intervenir en la qualitat dels àpats que hi ha als casals de gent gran i als diferents espais que tenen la gent gran. Bé, et demano disculpes perquè no hagis rebut aquesta informació, i també et dic que nosaltres mateixos ens tomem a informar de com està ara mateix l'estat de la qüestió, també de cara a la renovació del contracte, i en les properes setmanes o bé la Natàlia o bé l'Eva et fan el retorn directament. A banda de fer-li arribar a la Laia Ortiz sense cap tipus de problema.

La dona del carrer Santa Elena, bé, vostè ha anat comentant diferents problemàtiques i, de fet, fa temps que es ve treballant –començo pel final–, encara no hi ha la reunió perquè estem esperant que el Patronat ens doni data, però no és que ens hàgim oblidat o que no hàgim tornat de vacances; malauradament, per l'atemptat no vam poder fer gairebé vacances. Vull dir que no ens n'hem oblidat, estem pendants de poder trobar aquesta cita amb el Patronat. De fet, el que també farem és enviar un arquitecte i una inspecció des de Districte per no haver d'esperar que els tècnics del Patronat tinguin disponibilitat, perquè com que han d'atendre tota la ciutat, doncs, a vegades costa més. Farem també una inspecció des del Districte.

Sí que comentar, per una banda, que respecte al que comentava del reg, des de finals de juny es va disminuir les vegades que es fa «baldeig» justament per aquestes

queixes de la gent que està vivint als baixos. Tota la part que té a veure amb sanitat i amb salut pública, d'escarabats i altres, també continuarem treballant-ho amb el Patronat si no veiem com abordar-ho des de l'Agència de Salut Pública.

El pati que hi ha al mig és un pati que és espai públic, el que no ha quedat ben resolt exactament és qui obre i qui tanca, perquè moltes vegades ho fa l'escola bressol, però ha d'estar ben resolt.

I també l'altra cosa que tenem pendent era que justament..., o sigui, una de les coses que vam oferir també –i això queda pendent per poder tancar-ho– era poder fer una mediació també entre aquelles molèsties que es generen per part de l'escola bressol, que també alhora té queixes d'algunes actuacions que es fan al pati orientades també a evitar l'ús que fan els nens d'aquest pati... Llavors, poder fer una mediació entre les famílies que tenen accés a aquest petit espai públic i l'escola bressol per mirar de trobar la millor convivència entre els dos elements, que seran durant molt de temps en aquell espai. I això hem de posar data i hem de posar fil a l'agulla.

Diego, jo no et negaré que hi ha una proliferació també de sobreocupació de l'espai públic, i ho hem dit moltes vegades i, de fet, hem anat prenent accions justament per evitar aquesta proliferació o per combatre aquesta proliferació d'espai públic. Però sí que no diguis que no hi ha acció municipal, o sigui, estem parlant de 149 inspeccions de bars i restaurants només el mes de juny. Hi ha hagut diverses ja no multes o expedients oberts, sinó retirades de terrasses al districte perquè hi havia... –això ja ho vam explicar–, l'any passat vam reactivar aquest protocol que hi havia actiu fa no en el mandat anterior, sinó que fa diversos mandats, que és quan hi ha tres infraccions greus es retira la terrassa. I això s'ha fet diverses vegades a diferents terrasses en què hi ha hagut infraccions greus. N'hi ha d'altres que tenen expedient obert i que, a banda de tramitar la multa, això si continuen incorrent en infraccions greus tornarà a passar.

Per tant, evidentment hi ha molt d'incompliment, en això estic d'acord, al districte hi ha molt d'incompliment. Però que es fan moltes coses, sí, i que, de fet, justament venim també d'una època en la qual es va deixar fer molta ocupació d'espai públic per part de l'ús comercial, i revertir aquesta situació està sent complicat i portem dos anys intentant-ho.

Llavors, la part del pla «Dintres» no l'he entès bé, no sé a quin edifici..., després a la rèplica em dius a quin edifici et refereixes, perquè no he entès quin cas exacte és.

Sobre el restaurant Red Fish, això ja ho havíem comentat, no? El Pati de Vela és una concessió d'espai públic que es fa al mandat anterior, jo crec –i aquí això també ho hem dit moltes vegades– que no respon a uns criteris d'interès general, i que la voluntat que hi havia de la gent que és beneficiària d'aquesta adjudicació sense concurs públic era més aviat fer un gran restaurant i tenir adjunt un Pati de Vela. Ara mateix, vam treballar perquè reduïssin la superfície d'aquest espai públic que destinaven a restaurant i que fos un Pati de Vela, que a més a més tenia un bar o un restaurant. Han de tenir la terrassa a l'hemicicle que tenen allà a fora, si no és així, doncs, es va una altra vegada a multar-la, i han de tenir un tros no tan gran com el que volien del recinte que tenen destinat a... Podem tornar a fer una inspecció.

Si compliem amb els requisits, és a dir, ells legalment tenien dret a tenir una llicència complementària de bar o restaurant, si no ho recordo malament, d'un 25% de la superfície. Un 25%?, Josep Maria, d'un 8%. Llavors, si allò que en els plànols i en la inspecció in situ destinen a bar restaurant és un 8% de la superfície, que és una

superfície bastant ampla, se'ls ha de donar la llicència, i si ho té Red Fish o ho té el Bar Manolo o etcètera, nosaltres això no entrem a regular-ho. Però ha de ser una complementària a l'activitat de Patí de Vela.

Després, en el tema de la música al Shôko, etcètera, que saps portem anys exigint a les grans discoteques que compleixin la mateixa normativa de terrasses que ha de complir la resta de bars i restaurants del districte. Ara mateix no tinc de memòria quins són els expedients que s'han tomat a obrir aquest estiu, però sí que s'han fet intervencions i inspeccions en aquests llocs. I, de fet, en aquests llocs també hi ha hagut diverses vegades que s'han anat a precintat els equips de música justament per aquest incompliment reiterat.

I sobre el OneOcean —em pensava que ho havia explicat al Consell de Barri del Gòtic—, el OneOcean quan es va anar a fer una inspecció, justament ja no pel tema de la música, sinó pel tema de la llicència que tenen perquè no es correspon amb el que haurien de tenir, la resposta del OneOcean i del port va ser denunciar l'Ajuntament de Barcelona per fer aquesta inspecció, perquè ells diuen que no tenim competències per fer una inspecció en zona portuària. I, per tant, fins que no es resolgui el contenciós no podem tornar a inspeccionar el OneOcean, malauradament, perquè jo continuo pensant que és un restaurant que no s'ajusta al planejament urbanístic que es va aprovar en el seu moment.

Faouzia, calle Lancaster. La calle Lancaster es una de las zonas que está más afectada por temas de ruido, en esto estamos de acuerdo. Sí que ha habido y hay, tiene que haber presencia de Unidad de Soporte Policial (USP) por la noche, o sea, de policía de Guardia Urbana de manera alterna en esa zona. También tenemos que ser conscientes de que es una zona donde tenemos una concentración importante de ocio nocturno. Entonces, más allá de que podamos tener presencia alternada, cuando de repente hay una intervención que tiene que hacer Guardia Urbana en la calle Guàrdia o en la calle Montserrat o al final de la Rambla o el que sea, esa dotación desaparece. Pero es una de las zonas que en principio estamos más pendientes por la noche, porque es una de las zonas que hay más afectación de ruido.

Àngel, tú comentabas políticas de salud en relación con la drogadicción y la ampliación de la sala Baluard. Varias cosas. Una es, yo lo que he ido explicando, que supongo que es también por algunas «declas» que he hecho en prensa, es que nosotros el año pasado lo que hicimos fue ampliar el horario de la sala Baluard. Sabéis que hace años la sala Baluard habría veinticuatro horas, hace unos años con los recortes se limitó ese horario; nosotros vamos ampliándolo poco a poco. El año pasado se amplió el horario por la mañana, se empezó a abrir antes. Y, ahora, hace meses que estamos trabajando en poder ampliarlo aún más por la noche, que hay un problema administrativo, que si queréis os lo explico en la reunión que tenemos.

La parte de la ampliación de la sala Baluard en sí, es decir, de la sala de venopunción, ahora mismo a Baluard lo que tenemos es una sala donde tú puedes hacer reducción de daños, que se llama, que es consumo asistido, y hay una zona de calor-café. La ampliación de la sala de venopunción y su traslado a Pere Camps aún no se ha producido y se producirá el mes que viene. Y esa ampliación implica también tener una zona de tratamiento. O sea, ahora mismo la gente lo que puede hacer es ir a entrar en calor, a descansar y a consumir, pero no hay una zona de tratamiento para que aquella gente que detectas que quiere dejar la adicción pueda tratarse. Y con la ampliación lo que se gana es esta zona de tratamiento.

Igualmente, hay una comisión de seguimiento de la apertura de la sala Baluard, vecinal, en la que también desde o Acció Raval o Eix Sant Gil, bueno, o la plataforma

Veïns del Raval os podéis sumar..., sense cap tipus de problema. Donde también se va explicando un poco qué actuaciones se hacen.

Entonces, explicar ahora mismo cuáles son todas las políticas públicas en relación con el consumo de drogas que hay en el Ayuntamiento, a mí no me importa quedarme hasta muy tarde, pero podemos hacer una sesión específica si lo queréis conocer. Sí que dar varias pinceladas. Por un lado, lo que tú comentabas de los sintecho, de los sensellar que son consumidores: aquí se está trabajando en la apertura no en el distrito de Ciutat Vella, pero sí en la apertura de poder tener lo que se llama un recurso de baja exigencia para gente sin techo. Es decir, ahora mismo en la gran mayoría de albergues que tenemos para sintecho exigen que no puedan consumir, que no puedan entrar con carritos, que no puedan entrar con un perro, si lo tienen, que no hayan bebido y demás. ¿Eso qué implica? Que cuando tenemos gente que vive en la calle que es consumidora o que va siempre con los bártulos y demás, es gente que cuando desde los servicios municipales se les ofrece la posibilidad de ir a un alojamiento municipal muchas veces rechaza la oferta. Entonces, estamos trabajando en poder abrir un recurso que se llama de baja exigencia donde esa exigencia justamente de que no hayas bebido, de que no hayas consumido y demás sea muy, muy baja para poder acoger a las personas sin techo que además están en una situación de vulnerabilidad aún mayor por ser consumidores.

Aparte de eso, tenemos las salas de venopunción o los CAS, los centros de atención, asistencia y reducción de daños, que justamente los CAS tienen, por un lado, una zona donde la persona drogodependiente puede descansar, cambiarse de ropa, ducharse y demás; una zona donde puede consumir de manera asistida, por un lado, para evitar el impacto en el espacio público, pero también para asegurarnos de que lo hace en términos seguros en cuanto a salud, evitando contagios, el uso de jeringas y demás, y otra zona, aquellos CAS que son completos, de tratamiento.

También he de decir que tenemos que tener presente que la droga más consumida en la ciudad de Barcelona y también en el barrio del Raval es el alcohol. Y es la que más nos preocupa también, en la ciudad, como sube el consumo del alcohol. También entre población muy variada, desde gente más joven y mujeres.

Aparte de las salas de venopunción de los CAS, hay toda una política de drogas. De hecho, en este Pleno municipal se presenta el Plan de drogas, que se llama así, pero es toda la parte que tiene que ver con la prevención, con el tratamiento, con el seguimiento, que en lugar de entrar a valorar al detalle, porque además hay una parte del Plan de drogas que aún se está acabando de negociar con los diferentes grupos, lo que sí que propondría es, si desde Acció del Raval, y quien sea que esté en esta sala y demás, tenéis interés, que podemos hacer una sesión específica para hablar de políticas públicas de drogas.

Y aquí sí que reconocer que justamente el Ayuntamiento de Barcelona desde los años noventa es uno de los ayuntamientos pioneros en políticas integrales del tratamiento de la droga, que hay muchas otras ciudades de Europa que han venido a ver cómo lo trata, abordándolo desde una perspectiva de derecho a la salud, pero también sabiendo que tiene afectaciones el consumo, pues, en el espacio público y otro tipo de afectaciones también a la convivencia. Entonces, mi oferta sería esta: hagamos una sesión un día de dos horas de políticas públicas de salud.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

El Sr. Diego Martín

No ens has respost quan acabarem el Pla d'ordenació de plaça Orwell i plaça Reial. Ens agradaria que hi hagués una disminució considerable de taules i cadires.

El Sr. Ángel Cordero

Bueno, después de la explicación, evidentemente, te tomaré la palabra, ¿de acuerdo?, tendremos una reunión para tratar todo este tema, porque me parece un tema bastante importante. Ya sabemos que estáis haciendo trabajo contra el tráfico y demás, pero tenemos a esas personas en la calle, que no dejan de ser personas también, y tenemos también los vecinos entenderlos a ellos y empezar a trabajar para que todo esto tenga un buen fin.

Gracias.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

A la Comunitat Santa Elena, evidentment, ho farem. La Natàlia és una de les conselleres de les quals estem més orgullosos des del Govern que formi part de l'equip, i segurament li donarà hora en breu.

Diego, ordenació de la plaça de George Orwell, la reprenem d'aquí a l'octubre per acabar de tancar-ho; ordenació de la plaça Reial, per ser molt clara, com que estem en plena negociació sobre la nova ordenança de terrasses, aquesta haurà d'esperar.

També –i això ja ho he dit en algun moment–, nosaltres el que busquem amb les ordenacions de terrasses en cada indret és un equilibri entre l'ús de l'espai públic, que no hi hagi una sobreocupació comercial de l'espai públic i que permeti vida comunitària. I per mi és diferent el que tenim ara mateix a la plaça de George Orwell, a la plaça del «tripi», que el que hi ha a la plaça Reial. A la plaça Reial no tenim un problema d'excés de taules que impedeixin que hi hagi vida comunitària o veïnal; a la plaça Reial tenim un problema de manca de veïns. De fet, tenim molt d'espai lliure. Per tant –ja ho vaig comentar–, la idea no és anar a una ordenació molt restrictiva de les terrasses. Evidentment, sobretot a fer complir el que hi ha ara mateix, però no és tenir una ordenació de plaça Reial que sigui molt restrictiva. És diferent a George Orwell, on sí que hi ha una sobreocupació i on a més tenim molts més veïns vivint al voltant.

A més a més, també hem de tenir present que en el cas de la plaça Reial han recollit centenars de signatures justament demanant que es mantingui més o menys la mateixa ordenació. Que vindria a ser una mica també igual que el pacte que volíeu proposar vosaltres amb els locals de George Orwell que no va sortir, doncs, aquí, d'alguna manera, hi ha aquesta demanda veïnal, que entenc que també hem d'escoltar.

Y Ángel, montamos la sesión, déjanos un margen de tiempo. Solo ten presente también que el 80% de los drogodependientes que consumen heroína que ahora mismo tenemos en las salas de venopunción, sobre todo aquí, es gente que ya se conocía de antes, que ya eran consumidores de antes y que desde salud pública se tenían detectados. Quiero decir que hace tiempo que se trabaja con una gran parte de esta gente. Poder explicar las políticas públicas en relación con la droga desde la

perspectiva de salud y del consumidor... Se hizo una sesión en el Museo Marítimo hace un par de meses también con exconsumidores y con consumidores actuales explicando su propia experiencia, que no sé si no fue bien la difusión, porque tampoco no hubo mucha gente, muchos vecinos. Que se puede volver a repetir, porque creo que fue un espacio también muy de aprendizaje y de conocimiento mutuo muy útil.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Manuel Castell.

El Sr. Manuel Castell (en nom propi)

Bona nit. Us vull parlar d'un problema que no s'ha parlat en tota la nit, però que també ve motivat pels pisos turístics i també per la quantitat d'estudiants que ocupen el triangle carrers Duc, Cucurulla i Portaferriça: s'està convertint els terrats dels edificis en discoteques de nit que duren fins a les sis de la matinada. Com no podem nosaltres accedir en aquestes terrasses per identificar les persones que ho fan, hem demanat ja repetides vegades ajuda a la Guàrdia Urbana, que no es presenta. Encara que s'hi insisteixi, es truqui tres vegades, quatre vegades, no es presenta. Per tant, com ells no venen a poder-los identificar, no es pot fer re, ni denunciar ni actuar ni fer re de re.

Per tant, la segona reclamació és la manca d'atenció de la Guàrdia Urbana.

Després, l'altra cosa és que cada porta del carrer Duc i del carrer Portaferriça i del carrer Cucurulla són pisos turístics. O sigui, és molt fàcil veure-ho, només cal veure la gent que entra i surt amb maletes per saber que són pisos turístics. I molts d'ells són pisos rellogats, o sigui, gent que no podria tindre accés a aquest pis com a turista. Però allà no apareix ningú a fer inspeccions ni a fer cap tipus de control.

Simplement això. Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Mercè Micaló.

La Sra. Mercè Micaló Prat (en nom propi)

Després de tants problemes, això meu potser serà molt simple: jo em volia queixar del carrer Julià Portet, que és on aparquen els cotxes la policia, llavors, queda una vorera molt estreta per passar i quan pugen cotxes, com que no tenen prou espai, pugen a sobre la vorera. O sigui, a sobre que està malament el terra, que no pots passar ni amb un carretó, quan vols pujar t'atropella el cotxe. No sé com ningú hagi pogut notar amb tants anys... Jo no hi havia passat mai, des que m'he retirat que faig aquest camí i em trobo amb aquesta dificultat. És molt fàcil caure i, a sobre, que t'envaeixi un cotxe.

Només era això, que, si us plau, si es pot fer alguna cosa en aquest carrer per arreglar-lo o que no hi deixin passar cotxes. Una de dues. És una travessia del carrer Magdalenes.

Res més. Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor José Tapia.

El Sr. José Tapia Costello (en nom propi)

Buenas noches. Ya estamos hartos, del número 14 no paran de subir y bajar. Yo estoy echando cubos de agua, se mean en la puerta cada día, cada noche. Cada noche la meada en la puerta, y agua.

Y en el número 23 forman un escándalo por las noches, el 23. Salen a la calle, escándalo de noche. Salen a la calle bebiendo, fumando y chillando de golpe. No paran de chillar. Ya estamos..., yo les tiro huevos y todo, y puto caso me hacen, y puto caso. Y lo digo de verdad y a la próxima que baje, a la próxima, una maceta en la cabeza, hasta una maceta. Maceta de flores. Ya está bien, hombre. No dejan dormir de noche, no dejan dormir. El 23. El escándalo que forman de noche abajo, hasta las tres de la mañana y el domingo pasado hasta las cuatro de la mañana. ¿Es verdad o no? ¿Es verdad o no? Hay testigos. Hasta las cuatro de la mañana.

Y el 14 tampoco deja dormir. Y este va a favor del 14, donde dan las comidas. Va a favor del 14. Ve a chivar a la gorda, a la María. Ve y le chivas, chivales, chivato, te digo chivato, al menos de ella. Te lo digo, el chivato, el chivato de la señora María.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Fátima Sora.

La Sra. Fatima Sora (en nom propi)

Buenas noches. Vivo en calle la Cera, 51, es una vivienda del Patronato. Quiero exponer que desde que hemos llegado mi familia y yo no podemos vivir en paz, no hay tranquilidad: cada día son peleas, escándalos con navajas, robos con fuerza, son veinticuatro horas por veinticuatro horas. En el portal ciertas personas lo tienen como aparcamiento de motos, es trapicheo, es un punto de venta de droga. Para entrar en la portería tenemos que pedir permiso porque estas personas se han apoderado del portal.

He denunciado a los Mossos y a Guardia Urbana, pero esto se queda en nada. También he hecho instancia al Distrito comunicando la problemática.

Había un problema una vez dentro de nuestro portal, que ya han entrado y pusieron gasolina al lado de la puerta del vecino. Hay un informe policial en el Patronato.

Otra vez rompieron el cristal del portal de la entrada, otra vez el cristal del ascensor. Cada vez tenemos problemas allí. Y, aparte, el miedo que tenemos.

La policía como el Ayuntamiento no nos hacen caso. Este verano ha sido horrible. Para nosotros los adultos es complicado, para mis hijos menores de edad es traumático: tenemos miedo a salir a la calle viviendo la situación que vivimos.

Pido desde aquí que nos hagan caso de la petición que hemos hecho varias veces: es poner una verja. Al llamar a los Mossos y a Urbana no hacen ningún caso, ni se presentan. Hay sangre, hay navajas, hay venta de drogas y siguen preguntándome por teléfono qué tipo de drogas, cuántas personas, qué tipo de arma. Solo me falta bajar a preguntar qué tipo de...

La policía no quiere tomarme denuncia. La excusa, que tengo que nombrar a personas. Si vosotros como policía que tenemos que sentir seguridad con vosotros..., tengo yo que bajar y nombrar a las personas; yo no puedo hacer esto. Ellos hace veinte años, desde cuando está montada esta finca, saben que es un punto de drogas, pero no quieren echarlos. La solución, porque esta finca tiene un porche donde ellos están instalados allí dentro, poner una verja; es la única solución que hay. Si vosotros tenéis otra solución, que me digan cuál es.

Gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Andrés Ibáñez.

El Sr. Andrés Ibáñez (en nom propi)

Pues, nada, que muchas gracias por todo lo que hacéis, pero nosotros venimos aquí a demandar lo que creemos que no hacéis. Y lo que se dice aquí que son tareas que se realizan, muchas gracias también, pero lo que queremos es eficacia, además de esfuerzos, eficacia.

Yo cuando vengo por la Rambla veo toda la zona de terrazas en triple fila, eso da un poco la idea del barrio que algunos quieren: el barrio sobreocupado, el barrio de turismo.

Yo hoy he estado todo el día con dolor de cabeza, he estado despertado a las dos y media, a las tres y media y a las cinco. Ayer solamente a las tres y antes de ayer de cinco a seis, yo en el balcón de mi casa, de madrugada, pues, lateros permanentemente, que además de vender cerveza venden droga también cuando se les solicita. Gente que sale de las discotecas y hacen allí la despedida de buen humor, con sus cervecitas, bien atendidos. Esto sirve para... La Guardia Urbana eso no lo hace, la Guardia Urbana a veces viene y multa, cada trimestre a lo mejor una vez, y con gran amistad, hasta luego. Entonces, quiere decir que en este tema no se está resolviendo, y esto nos supone –como decía la vecina de Lancaster– que no podemos vivir en las calles de abajo. ¿No se puede poner policía, no se puede poner vigilancia? Pero si cogemos el mapa de las zonas de discoteca, las zonas donde este problema es bien grave, en realidad es un rectángulo no muy grande, de Nou de la Rambla para abajo y del carrer Ferran para abajo. ¡Haced algo ya de una vez! Quince años, trece años, llevamos siempre con lo mismo. Y no hay lateras, todos son lateros, o sea, es un equipo bien coordinado.

Yo tengo imágenes donde hay pases con billetes, quiero decir, ya no son latas, es droga. El resultado al final es lo mismo que con estos pisos ocupados por narcos: es expulsar al vecindario. Ese es el resultado, de unas maneras o de otras, cuando no se puede vivir... Claro, la gente que van a tener hijos se va, no quieren que los hijos vean eso. Cuando ya llevas dos años, ya no puede más, te vas del barrio. Cuando te levantan el alquiler, pues, te tienes que ir. Cuando tienes una casa al lado que queda vacía y te la ocupan o estás en riesgo de que te la ocupen, no puedes vivir. Entonces, soluciones a eso, por favor. Lo está pidiendo, jolín, qué esfuerzo estar aquí cuatro horas, cinco horas. Hemos trabajado todos mucho.

La otra vecina pedía observatorio. Claro que sí, somos nosotros los observadores y somos las víctimas de eso. Lo que queremos es solucionar estas cosas, ¿por qué no contáis con nosotros? ¡Ya está bien! Los que estabais antes, hemos llegado a esta situación, ¿con quién podemos contar? ¿De quién podemos fiarnos? Por favor, lleváis ya dos años, y nosotros queremos colaborar, porque somos las víctimas de esto y tenemos... Jolín, a mí me da una moral de ver el buen vecindario que tenemos. Como el otro día, el sábado, en la manifestación en el Raval, la gente está harta. Y la gente que vino a la manifestación, ¡qué buen ánimo! Y la gente que no vino y desde los balcones vio pasar el hormiguero, ¡qué buen ánimo! Es para esa gente que hemos de hacer el esfuerzo colectivo.

Y claro que se han de reclamar leyes, por favor. Los pisos que quedan vacíos tienen que ir a una bolsa y se tienen que ocupar rápidamente por orden de necesidad. Y mientras eso no ocurra, nos hemos de organizar. Y cuando queda un piso vacío lo hemos de organizar de manera que lo más rápido posible sea ocupado por buena gente vecina, porque, si no, hay quien organiza a lo contrario, a pegarle fuego, a

pegarle fuego a la convivencia, porque cuando se te mete esa gente... Y yo lo sé por experiencia, en Escudellers ocurrió hace veinticinco años, en mi propia escalera pasaba esto, lo que ahora se llama «narcopisos»: nos echaron a todos, se quedó el barrio vacío. Por eso hoy la plaza Real no tiene vecinos, es así. Por eso el barrio Gótico ha quedado prácticamente vacío. Y en el Raval aún queda población, en Ciutat Vella aún hay resistencia; al paso que decís, no sé cuántos has dicho, tres o cuatro por día, 1.200 al año, en diez años...

Quiero decir que, por favor, sabes... Y a mí también me fatiga mucho esto. Antes se ha hablado de una reunión para el tema de drogas, has dicho que el alcohol era la peor droga, vamos a hablar también de eso. ¡Si las tiendas son licorerías! ¡Y las calles toda la noche son servicio de cerveza! Y todo eso es ilegal. Cuando yo oigo aquí hablar de que vamos a hacer normativas, me da rabia, porque si las que hay ya que nos podrían favorecer no se cumplen, ¿qué esperanza podemos tener, qué fe en que se hagan nuevas normativas? ¡Basta ya de tomarnos el pelo! Y esto son cosas que ya no son ideológicas, todos los que estáis aquí sentados, yo creo que, si tenéis buena fe y buena intención, lo que tenéis que hacer, en las cosas esas que son tan graves, que hablamos de los derechos de las personas..., ¡jolin, por favor, ya está!

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Bueno, el Manuel Castell. Tu has comentat carrer Duc o els voltants del carrer Duc, les festes que es donen als terrats; fa mesos que estem mirant amb serveis jurídics, perquè aquí això és com una novetat que ens obliga a generar jurisprudència, i el que havíem intentat fins ara no ha funcionat i, llavors, ara estem mirant amb serveis jurídics com ho podem fer per anar pels organitzadors d'aquestes festes a terrats. De fet, ha sortit Ático i altres webs que consisteixen a llogar els terrats. I, llavors, les estratègies jurídiques que havíem portat a terme fins ara no han funcionat i estem mirant de quina manera podem anar per aquests responsables de les festes. De fet, fa ja un parell de mesos que es treballa en una nova estratègia jurídica justament perquè tenim com un buit legal de com podem intervenir en aquestes festes a terrats. Vull dir, en som molt conscients i esperem podem tenir aviat una forma d'intervenir que sigui contundent.

Quan parlem d'apartaments turístics –i això ho hem explicat diverses vegades–, quan es detecta un apartament turístic, bé perquè vosaltres denuncieu, bé perquè nosaltres com a Administració el detectem, el recorregut que fa l'expedient –i això és Llei de procediment administratiu i, per tant, és una llei que hem de complir– és molt llarg. És a dir, primer hem d'anar a comprovar que hi ha els turistes, o sigui, la inspecció ha de comprovar que estan els turistes, no pot ser només que hi hagi una denúncia: hem de trobar els turistes a dins. Un cop trobem els turistes a dins, que, de fet, cada cop més, plataformes com Airbnb i d'altres el que fan és donar-los moltes indicacions perquè els turistes diguin «no, és un amic»... Bé, això ja us ho sabeu. Se fa un requeriment i se li diu al propietari: «Si us plau, cessi aquesta activitat per a la qual no té llicència.» El propietari pot fer-hi al·legacions o no. Si fa al·legacions i diu: «Ya he dejado de hacer esta actividad» o «No l'estava fent, us heu equivocat», s'ha de tornar a comprovar. Total, és molt llarg, no explicaré tot el procediment. Això vol dir que triguem entre sis mesos i un any a tancar un apartament turístic. Ho dic perquè justament en tota aquella zona que tu has dit hem fet diverses inspeccions aquest estiu. De fet, a Ciutat Vella hi ha una figura que anomenem «visualitzador», que és un equip de gent que abans que hi vagi..., com no tenim molts inspectors, no?, per no tenir els inspectors tota l'estona buscant turistes als apartaments turístics, tenim un equip de gent que va a comprovar si estan els turistes o no, i quan estan els turistes, truca a la inspecció i la inspecció ve. S'han fet diverses visualitzacions en aquella zona.

Al carrer Cucurulla sí que hi ha diversos expedients oberts i en altres edificis que hi ha al voltant també hi ha expedients oberts, l'únic que l'obertura de l'expedient i el tancament del pis no són dues coses que passin de manera molt immediata.

No sé si em deixo alguna cosa, si no, m'ho comenteu en acabar.

A la Mercè, que comentaves Julià Portet, de fet, hi ha el César Pozo..., hi ha un dels veïns que fa molt de temps que ho diu. O sigui, sobretot amb el canvi de mobilitat, que en principi s'hauria de donar a finals d'any. I tot el que és la millora del paviment de Julià Portet saps que vam anunciar que faríem algunes transformacions, no la gran reforma, a la Via Laietana, llavors es faran. I això es comença a la primavera de l'any que ve. I dins del marc d'aquestes petites transformacions a la Via Laietana i als voltants, està també el canvi de paviment de Julià Portet.

José, entiendo que estás quejándote del ruido que se hace desde Robador, 14 y desde Robador, 23... No, no, un momento, primero te respondo yo y luego te dan la palabra otra vez.

En el caso de la zona de Robador, como ya hemos explicado otras veces, hay presencia policial desde las siete de la mañana hasta que se cierran los bares. Y, de hecho, me consta que Robador, 23 hace un cumplimiento bastante estricto del horario de cierre. Igualmente, si no es así, se puede requerir siempre a la Guardia Urbana. En todo caso, si no respetan, yo creo que, por un lado, los operadores en general, ya no Robador, 23, sino casi todos los operadores, casi toda la gente que tiene locales en la calle Robador y en el entorno, muchos de ellos se han mostrado predispuestos a hablar de molestias a los vecinos. Por un lado, se puede ir a hablar con ellos. Y, por otro, también pueden hacer un requerimiento a Guardia Urbana. Pero sí que te pediría que no amenacemos a nadie en general y en la Audiencia Pública, en particular.

Y la Fátima, que esta conversación ya la habíamos tenido, en la calle de la Cera hay pendiente..., bueno, se está trabajando en poner la verja que comentas tú, justo porque hay esos porches.

Sí que es importante saber que cuando llamamos al 092 o cuando llamamos al 112 la persona que nos atiende no son policías, es una empresa que atiende al teléfono. Te hacen tantas preguntas porque tienen un protocolo de qué preguntas tienen que hacer. Y yo entiendo que generalmente lo que pensamos todos es: «Ostras, yo ya le he dicho a un policía que aquí hay una persona, que aquí hay tráfico de drogas y que no sé qué, no sé cuántos, y cómo es que ahora viene otro policía y me pregunta lo mismo, ¿no? ¿Cómo es que yo ahora llamo al 092 o al 112 y me preguntan lo mismo?» Bueno, porque a veces no ha habido este traspaso de información tan rápido, y luego cuando llamamos al 112 o al 092 también porque esas personas no son policías y tienen un protocolo de preguntas que tienen que hacer para saber si lo derivan a un sitio o si lo derivan a otro. Y para que luego el servicio que pueda acudir sea lo más adecuado posible a la situación que nos estamos encontrando.

Sí que decirte que desde enero en esa zona se han hecho más de veintisiete intervenciones; entonces, no estamos hablando de que la policía no vaya nunca, sino que hay varias intervenciones..., hay casi una treintena de intervenciones que se han hecho en la calle de la Cera, 51.

I, Andrés, que és un tema reiteratiu, perquè continua la problemàtica, no és... Sí, sí, hi estem d'acord. I ja saps que al carrer Escudellers justament és complicada la

intervenció policial en tema de llauners, que es fa de manera reiterada, però que igualment el que ens trobem –i això ho he explicat moltes vegades en l'Audiència Pública– és que quan entra un cotxe de policia o entra una patrulla de policia pel carrer Escudellers s'avisen entre ells i marxen. Igualment, hi ha requeriments i hi ha decomisos contínuament en aquella zona. De fet, portem 251.000 llaunes decomisades des de principis d'any.

Crec que això t'ho vaig dir a la primera Audiència, som conscients d'aquest problema, es fa molta feina i es fa feina també per part de Guàrdia Urbana; ara bé, el tema dels llauners no és un problema fàcil de resoldre i jo el que no faré és prometre-us que ho resoldrem demà passat ni que ho resoldrem a curt termini, perquè com tu deies és un problema que fa dècades que hi és, bé, que fa molts anys que és al districte, que s'han provat diferents estratègies tant a nivell policial com a nivell administratiu i que cap d'elles ha acabat funcionant. I, per tant, es continua fent la feina policial i es fa, perquè, a més, no només és quan surto amb ells, sinó que també és un dels llocs que faig servir per tornar a casa de la feina, però és un lloc en què és molt complicat intervenir.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

El Sr. José Tapia Costello

Yo ya estoy harto. Yo duermo arriba y cada noche, cada noche, los escándalos del señor que está abajo. Yo le tiro los huevos a la cabeza cada día, cada día, y no para de chillar abajo.

Y el 23 sube y baja también y en el mismo 14 hay meublés, y yo sé de quién es, y yo me callo. Yo sé de quién es. ¿Sabes de quién es? Avisaron a mi mujer para comer allí abajo, pone una mesa, enfrente de allí, para comer. Mi mujer no bajó, le llamaron para bajar y no bajó. ¿Es verdad o no? ¿Es verdad o no? Di que sí.

La Sra. Fátima Sora

Bueno, no me ha quedado la respuesta clara: ¿qué solución nos dan a los vecinos de la Cera, 51?

El Sr. Andrés Ibáñez

...una cantidad ingente de dinero negro para una organización que es por lo menos muy particular. Todo eso luego tiene que salir en forma de blanqueo de capital, de alguna manera estáis..., no sé si por ideología o por incapacidad o por falta de compromiso o no sé por qué, no sé qué clase de tabú o qué clase de falta de voluntad hay con este tema que nos lo tenemos que comer con patatas los vecinos que estamos en las zonas afectadas.

Esta señora cuando ha hablado de la calle Lancaster, está hablando un poco de lo mismo, de una mezcla de discotecas, de abuso de bares nocturnos y de cervecería al aire libre gratuita, o sea, lateros. Todo eso nos pasa en una zona concreta del barrio. Y estamos abandonados en la práctica, porque, aunque se dice aquí continuamente que la Guardia Urbana hace su trabajo, eso los vecinos una y otra vez decimos que no es eficaz porque no consigue pararlo. Con lo cual la gente estamos padeciendo esto y no podemos vivir.

Y muchas más cositas que se podrían hablar tranquilamente si además de un minuto tuviéramos algún otro minuto, y aunque no fuera esta tarde, que fuera, por ejemplo,

por las mañanas, en los despachitos, donde hay tantos técnicos, que parece que no viven en el barrio.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula a la regidora.

La regidora

José, yo solo te diría que, si hay un problema de molestias, que no lo niego, más que tirar huevos a la cabeza, busquemos el espacio para hablarlo con aquella gente que genera molestias.

Fátima, la solución que estaba diciendo es que se está trabajando para poner una verja. Se está trabajando en poner la verja que ya comentamos antes de verano. No te puedo decir cuál es el calendario actualmente, pero que se pondrá una verja finalmente para evitar ese espacio en los porches que permite que haya como ese tipo de trapicheo que comentabas tú antes.

Y, Andrés, no és que no es faci res, es va mirar quin era el número de sèrie de les llaunes, es va mirar de quins supermercats o d'on s'abastien, etcètera. Llavors, es fa molta feina. Però si vols et dic: «Sí, estem mirant com resoldre-ho.» Però és que no és així, o sigui, és un problema que és molt difícil de resoldre i, per tant, s'està fent molta feina, però no serà fàcil de resoldre. I allò que passa a l'espai públic és l'espai on és més complicat d'intervenir; per tant, si vols, et menteixo i et dic una cosa que no serà.

Ara, es requisen cada any més llaunes? Cada any es requisen més llaunes. Cada cop la Guàrdia Urbana sap millor de quina manera actuen els llauners? Sí, però ells també són llestos i, de fet, prova d'això és que és una problemàtica que fa molts anys que tenim al districte.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula al senyor Cristian.

El Sr. Cristian (en nom propi)

Bona nit. Bé, venim aquí d'un temps, d'uns mesos amb bastanta tralla... Crec que venim d'uns mesos aguantant bastanta tralla aquí, al barri. Bé, d'alguna manera, no ho sé, des del carrer Robador sembla que unes coses que podien anar endavant ara hem rebut un altre cop quan s'ha ocupat un altre cop l'edifici del número 43. La justificació em sembla que és política, és una rabieta entre CUP i Barcelona en Comú. No sé ben bé a què respon, però la veritat és que qui està patint les conseqüències són els que més necessiten aquestes «vivendes». I així un seguit més de coses que van passant. També no sé si això es resoldrà ràpidament, el desallotjament de l'edifici del 43 o no.

Per altra banda, heu dit que pressionàveu els propietaris on s'han instal·lat els «narcos», o les mesures que estàveu prenent, també m'agradaria saber en aquest aspecte quantes multes heu posat als propietaris de «vivendes» que no se'n cuiden, vull dir que les deixen una mica a l'abandó. I no sé ben bé si també se'ls multa o no se'ls multa o si un propietari pot tenir una «vivenda» i deixar-la de qualsevol manera, amb tot el que implica i tot el que reverteix sobre la convivència.

Doncs, re, només era això la pregunta. Gràcies.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula al senyor Antonio Nabea.

El Sr. Antonio Nabea Bercerra (en nom propi)

Bueno, en primer lugar, intentaré ir desde lo público a lo privado. El otro día hice una llamada al 092 porque había una persona en el portal 4 de Robador pinchándose. No sé si es correcto que llame a la Guardia Urbana o si hay otro servicio, porque lo que yo le dije a la persona que me atendió es que esa persona, evidentemente, necesitaba una atención sanitaria, no puedo valorar en qué medida o en qué forma. Eran como la una y pico de la mañana, yo volvía a casa y se estaba pinchando allí tranquilamente.

Esta persona la había visto también dentro de mi escalera –yo vivo en Robador, 14. Entonces, con Robador, 14, desde que vivo allí... Yo vengo de un desahucio del Borne por el tema del precio de la vivienda, etcétera, la llegada de la crisis, etcétera; una manera de expulsarnos del barrio. Estoy muy agradecido, estoy en Raval. Y uno de los proyectos que estoy haciendo, que he presentado un proyecto al Ayuntamiento, de economía solidaria y tal, que se presentó, porque estoy haciendo un huerto en el patio del número 14 del Raval. La problemática es que desde que estoy viviendo ahí el restaurante Ali Baba no tiene horario, no tiene respeto, no tiene nivel de tal, los humos los saca al patio directamente, todos los vecinos tenemos que sufrir en la ropa que tendemos los olores de las comidas, a cualquier hora. Se dejan el aire acondicionado toda la noche encendido. En este momento lleva más de 48 horas uno de los extractores funcionando y he ido allá a hablar con ellos varias veces y resulta que está cerrado. Es que encima hay la incongruencia de que ni siquiera controlan sus propios mecanismos de... Yo a veces les digo: «A vosotros la luz os sale gratis», «Esto es jauja». No sé qué pasa, pero les importa una palabra de un..., que dicen en francés. Los vecinos, el descanso, en verano es imposible de dormir, porque gritan como energúmenos, están hasta más allá de las dos de la mañana con aquello abierto. Bueno, es tremendo.

Después, hay un extractor en el primer patio, que es muy pequeño. Este extractor ha explotado dos veces. Explotar significa que lo tienen sin ningún tipo de revisión funcionando –esto según me han contado lo instalaron de forma ilegal–, vibra, no hacen ningún tipo de revisión y echa una cantidad de carbonilla cuando explota, que un día estaba yo allí preparándome para salir, por suerte tenía la ventana cerrada, y cayeron doscientos quilos de carbonilla junto con la maceta de la vecina, los cascos de todo el edificio y una explosión tremenda.

Llamé a la Guardia Urbana, hizo fotos, pero nadie ha intervenido en ningún sentido. Yo he llamado a la Guardia Urbana infinidad de veces diciéndole que dejaban el extractor funcionando toda la noche, el aire acondicionado y jamás han hecho nada; simplemente decirme: «Señor Nabea, tal, lo siento, esto es así.» Y el chaval que organiza este restaurante me dice: «Eh, es que esto es el Raval», «Eh, ¿qué te has creído?, esto es el Raval». «Esto es el Raval», para saltarse todas las normas para que no puedas dormir, para tener el ruido permanentemente, para el extractor que vibra y nadie revisa, etcétera.

Entonces, ahora me llamó Foment diciendo que iba a pasar la técnica de distrito, Esther Nebot, estoy esperando que venga para mostrarle todo cómo está, porque incluso uno de los extractores que está en el patio más grande ni siquiera tiene las cinchas que lo pueden sujetar. Y siempre que hace viento las cinchas, que son metálicas, van dando golpes, o sea, allí estamos como en la catedral de Santiago: don, don, de día y de noche, permanentemente, porque las cinchas metálicas van haciendo su ruido. Y allí todo el mundo está «bueno, esto es el Raval».

Entonces, después, otro detalle: en el número 12 hay vecinos que tiran la basura al patio. Yo he hablado con el paquistaní que es dueño de los bajos, del almacén, y ha empezado a limpiarlo, porque la última lluvia le hizo goteras. Pero, por favor, esto es...

Yo estoy intentado hacer pedagogía, este huerto, etcétera. En fin... Gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula al senyor Jorge.

El Sr. Jorge (en nom propi)

José Álvarez se ha tenido que marchar, pero me ha pedido que hable por favor en su nombre.

Buenas noches, vecinos. Soy Jorge. Yo vengo a hablar de un eje del miedo y de la degradación que existe en Barcelona, en pleno corazón de Barcelona. Y es un eje que va desde los jardines de Sant Pau del Camp hasta Baluard. Es un eje tremendo de degradación, donde hay cuatro puntos que son inexplicables. Uno son los propios jardines de Sant Pau, donde durante meses y meses y meses y meses hay tiendas de campaña instaladas, hay negocio de chatarra que se ejerce con total impunidad en la cara de los Mossos d'Esquadra, y a las nueve de la mañana, por tanto quiere decir, obviamente, toda la noche, a las diez de la mañana, a las once, a las doce, a la una, a cualquier hora del día se pueden ver los colchones con personas durmiendo allá. Ese es el primer punto del eje.

El segundo punto del eje, muy grave, son los pisos del Patronat Municipal de l'Habitatge del número 9 del carrer Om, donde con toda impunidad se ejerce la venta de drogas. Debo decir que en esos pisos, que están a cincuenta metros de la comisaría de los Mossos d'Esquadra, y que comparten bajos con l'Escola Bressol Cadí, o sea, con todo el discurso que se ha hecho de la localización de los pisos, de los narcopisos, etcétera, me parece increíble que en los propios pisos que gestiona el Ayuntamiento de Barcelona se esté vendiendo droga –desde hace años, sí que es cierto, pero lo que está ocurriendo ahora es inaceptable– y no ocurra absolutamente nada. Segundo punto del eje.

El tercer punto del eje es la Tesorería de la Seguridad Social, donde cada día decenas de personas están durmiendo al aire libre, a la intemperie. Es más, es decir, entre semana se van, se recogen, pero los fines de semana están las veinticuatro horas del día están allí instalados durmiendo. Es absolutamente inaceptable.

Y el cuarto punto del eje es, obviamente, el Baluard, donde los vecinos ya ni siquiera nos podemos acercar de la degradación tan extrema que allí se puede vivir. Es un eje de degradación y de miedo que es inaceptable en una ciudad contemporánea como es Barcelona en el siglo XXI.

Entonces, Gala Pin, durante toda la noche nos has estado hablando de planes de choque; yo querría hablar de dos planes de choque. El primero, que aprobéis una línea de subvenciones para que los vecinos que tenemos que vivir en toda esta zona podamos instalar medidas de seguridad, igual que hacen los pisos búnker entre los que nosotros vivimos. Medidas de seguridad, puertas de seguridad, alarmas de seguridad para que podamos vivir con una cierta tranquilidad. Y la segunda medida de choque te la propongo a ti, Gala Pin: te propongo que en los pisos del carrer Om donde se vende la droga te instales una semana con un vecino, pidas un piso de los

pisos que gestionáis, y entiendas de verdad qué es lo que ocurre en el Raval. Eso es un plan de choque de verdad.

Muchas gracias.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Enric Pagès.

El Sr. Enric Pagès (en nom propi)

Bona nit. Fa seixanta anys vaig néixer a la plaça Sant Agustí. El Raval serà el Raval fins que l'Ajuntament no prengui mesures. El Raval es va començar a deteriorar a finals dels seixanta, dels setanta. Els comerços que hi havia van dir que la culpa era d'El Corte Inglés, però així es va anar deteriorant. L'Ajuntament mai ha fet re. Ara està molt maco el Raval, però els problemes continuen sent els de sempre: els de la droga, l'alcohol, els robatoris... I l'Ajuntament no fa res. I així continuarà i continuarà.

Des del meu punt de vista, la meva família és propietària d'un edifici a la plaça Sant Agustí, número 1, i d'un local. Quan jo era petitet jugava a la plaça, perquè hi havia molts nens, hi havia el barri. Perquè llavors els tretze pisos que hi ha en aquest edifici tot eren famílies amb fills; ara només hi ha una nena. Aquesta nena no fa la vida en el barri. Per quina raó? Normal. El seu pare no pot deixar que la seva filla vegi que cada dia hi ha indigents que es punxen, que es caguen, quan surten del menjador que hi ha a l'Arc de Sant Agustí es tiren tots a terra. Llavors, com pots fer un barri si els nens no poden estar al carrer?

Tota aquesta gent el que diu té tota la raó del món. Però què fa l'Ajuntament per a això? No es fa re, re, absolutament re. Jo ara he obert un local, que és el restaurant La Morera, que havia sigut de la meva família, de 1854. Els meus pares es van retirar i fa uns vint-i-cinc anys va estar llogat. Ara aquests senyors l'han deixat. Jo he treballat tota la meva vida, vaig estudiar i he treballat tota la meva vida en publicitat. Ara que tinc seixanta anys dic vaig a refer per..., bé, la família i per tot. El més segur, no sé què tardaré, però l'acabaré tancant. La gent, els indigents aquests que, a més a més, tots tenen una paga –tots tenen una paga–, i això no m'ho diu ningú, això m'ho diuen els mateixos indigents, perquè jo em faig amb el barri i em faig amb tothom, m'és igual que sigui d'una manera o sigui d'una altra. Però aquesta gent m'ho diuen: «Jo cobro 440 euros, tinc una invalidesa», romanès; «Jo cobro 660 euros, tinc una invalidesa», albanès; «Jo cobro 500 no sé quants», polonès. Hòstia, per què haig d'aguantar aquesta gent?

I, després, hi ha senyores del barri que els tallen la llum perquè no tenen diners per poder pagar la llum i passen fred. I aquesta gent cobren una paga i se la beuen davant. I el dia 10 aneu a la plaça Sant Agustí, que hi ha les apostes de tot aquest tipus de gent. Es juguen els diners que cobren de les pagues que nosaltres paguem dels nostres impostos. Denuncio una cosa que crec que tots els que estem aquí ho sabem. Però què fem? Re.

El barri continua així, per què? Perquè l'Ajuntament creu que el Raval ha de ser el Raval, i al Raval hi ha d'haver droga, viure en la desgràcia, bla-bla-bla. Jo vaig marxar d'aquest barri, amb el primer treball que vaig trobar dintre de la publicitat vaig guanyar els meus diners i me'n vaig anar a viure a altres barris. He viscut a Sarrià, he viscut a l'Eixample, he viscut al Putxet. Tots tenen els seus problemes: un que té un bar musical, l'altre que el camió de les escombraries fa un soroll de por i l'altre que té un taller mecànic. D'acord. Però existeix un barri, existeix un barri perquè hi ha nens, perquè hi ha coses; aquí quins nens tenim? Aneu a la plaça Sant Agustí. Jo des que tinc el bar, des de principis de febrer, es posen a pixar davant. Dic: «Escolta, tens un

lavabo públic aquí.» «Es que están los yonquis» –amb el parlar que tenen–, «Es que están follando», «Es que no funciona».

Les bosses d'escombraries, les piles que es formen d'escombraries són exagerades. És que, clar, tenim una boca d'escombraries així, en el barri que vivim no hi ha una gran educació ni uns grans modals. Llavors, la gent només que li costi una mica entrar la bossa d'escombraries la deixa a terra. I, clar, el que ve després ja diu: «Jo ja no l'entro, la tiro a terra.» I es fan grans boles d'escombraries.

Aquests dies no sé què ha passat, però ha estat segellat i hi havia un contenidor, i el contenidor estava tot ple, no hi havia bosses d'escombraries a terra. Ja que no tenim molta educació en aquest barri i molts modals, ostres, ajudeu-nos.

Jo he sentit dels fons d'explotació que hi ha al barri, no? Ostres, a la meva mare li estan fent grans ofertes perquè ens venguem l'edifici i no ens el venem; nosaltres hem cuidat quins inquilins tenim en el barri. Amb això us demano que, si us plau, l'Ajuntament també ens ajudi a la gent que tenim unes propietats i intentem mantenir el barri en el qual jo he crescut.

Ens vau posar..., no sé si és un generador o no sé què és de corrent, hi havia d'estar per un temps parcial. Quant portem? Això és el que us demano. Dic, ostres, ajudeu-nos als veïns que encara quedem, i per refer el barri ajudeu-nos una mica. Només demanem això.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula al senyor Josep Tudela.

El Sr. Josep Tudela (en nom propi)

Bona nit. Mira, sóc el quiosquer de la plaça Sant Agustí, poca cosa més puc afegir del que ha dit ja el meu veí i amic del que és la plaça Sant Agustí, que és una vergonya. És una vergonya, perquè allà tenim un servei públic que està prou bé, ficat per l'Ajuntament, però aquesta gent van amb una supèrbia, amb un vacileo. Avui mateix, al migdia, ple de nanos que passaven, turistes i altres, se m'estaven pixant a la porta del quiosc. I dius: «Escolta, tens aquí davant el wàter, vés allà al wàter i fes el que hakis de fer.» No hi ha manera. O sigui, allà farien falta uns agents socials que els..., per als grups, jo no tinc res en contra de ningú, jo faig la meua vida i miro d'anar passant, però hi ha coses que te rebel·len, que no les aguantes. I jo crec que amb un grup, però adient, i que estigui cada dia dient «escolta, això per dignitat teua i de les altres persones no ho facis, no pots anar a la porta de veïns...» Com passa allà, i se li piken a la mateixa porta. I a sobre, quan baixa la dona, que obre la porta, es troba un home allà pixant-se a la porta. Això degrada el barri i degrada a tothom.

Bé, jo més que res, i em sap greu, no venia a parlar d'això; venia a parlar d'un problema personal que em fa fins i tot vergonya de dir-ho escoltant el que diuen la resta de veïns d'allà. I és que el meu quiosc té un arbre que s'ha fet tan gran que m'ha caigut ja a sobre, ja com aquell que diu no puc obrir la porta. I qualsevol dia, tot el pes va cap a un costat, i caurà a sobre de qui passi o a sobre meu, a sobre del quiosc.

Només era això. Però la resta és que supera el problema que jo he vingut aquí a exposar, que era un altre. Res més.

La **presidenta** agraeix la intervenció i passa la paraula a la senyora Òria Martínez.

La Sra. Òria Martínez Serra (en nom propi)

Bona nit. Vull parlar sobre tres temes, o sigui que crec que aprofitaré els cinc minuts. El primer és sobre l'arxiu de Ciutat Vella, l'arxiu del Districte, que em preocupa molt que la setmana que ve es preveu que es tanqui tres dies. Volia explicar una mica que jo fa un any que treballo allà, i també a l'arxiu contemporani, i durant aquest any he pogut veure com funcionaven els arxius. I a l'arxiu contemporani sempre hi ha la mateixa gent treballant, tot funciona en ordre, no? O sigui, demanes una informació i et requereixen els documents que necessitin o... Bé, tot funciona molt agradablement. I a l'arxiu del Districte de Ciutat Vella també la gent és molt agradable, els treballadors són molt, molt vàlids, però és un procediment totalment al contrari, o sigui, és caòtic a l'extrem: demanes una informació i com que no hi ha gent amb estudis adients per a aquest treball treballant allà, no saben què dir-te, llavors, potser t'arriben unes caixes que són unes altres. No hi ha personal de l'Ajuntament treballant allà, tothom que hi està és contractat d'una empresa privada. I ara, com que no tenen personal, han de tancar. Em sembla molt greu que a l'arxiu del Districte de Ciutat Vella, amb tota la informació que hi ha sobre els últims anys, tot el que ha passat al districte, òbviament, no hi hagi personal qualificat treballant-hi, ordenant tota la informació que hi ha, que hi ha molta informació que no està classificada. Jo vaig tenir la sort de poder treballar amb una noia que sí que en sap i gràcies a això he pogut començar el treball i seguir-lo fent. Però ara aquesta noia marxa perquè diu que no hi ha diners i que això no passa a cap altre districte, però que resulta que a Ciutat Vella no hi ha diners per al personal de l'arxiu.

Llavors, volia parlar sobre un edifici que va comprar l'Ajuntament. De fet, faré un breu resum: aquesta finca la va comprar primer Regesa, cap als anys vuitanta, a principis dels vuitanta, el va vendre a una empresa i aquesta empresa li va vendre a Procivesa. Llavors, aquest edifici, van fer fora la gent que vivia allà i els van donar unes indemnitzacions bastant baixes pel moment i per les condicions, el van enderrocar i van construir tres places de soterranis de pàrquing i trenta-sis «vivendes». I, llavors, aquestes «vivendes» l'any 98 les van vendre per uns vint milions cada una, com si fos l'Ajuntament una immobiliària, no? Venia un client i li venien un pis per 20 milions, potser amb una plaça de pàrquing o amb dues o amb tres, o potser li venien dos pisos.

Llavors, m'agradaria saber... –ja vaig fer una instància sobre aquest tema, que no m'heu contestat–, és bastant feixuc tot aquest treball, perquè a mi no m'agrada estar a Barcelona, però sí que m'agrada fer aquest projecte. Llavors, com que l'arxiu només el puc consultar a Barcelona, he d'estar a Barcelona, a més, vivint en un pis que era de l'Ajuntament, però que, arran d'una expropiació, me'l va vendre, i que hi ha unes condicions que m'obliguen també a viure en aquest pis que jo no hi vull viure, no vull viure a Barcelona, només vull fer aquest treball de la forma més agradable possible i amb les eines i recursos que crec que s'han de donar, perquè els arxius són molt importants: és la història d'on venim. És molt important tenir un arxiu funcionant, un arxiu alegre, on hi hagi dinamisme i ganes de mostrar tot el material de què es disposa.

El tercer punt..., vejam, ara no me'n recordaré, bé, el segon i el tercer. Bé, la finca de Foment de Ciutat..., no me'n recordo.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Cristian, ha intervingut abans l'Antonio i li he explicat Robadors, 43, o sigui, torno a explicar-ho, eh?, només perquè ho faig més en resum, perquè la gent ja ho ha sentit.

Robadors, 43, el que explicaves, nosaltres quan hi ha una ocupació política el que intentem és tenir una via de negociació, en aquest cas, però, estem parlant d'un edifici que és propietat municipal, que hi ha unes obres en procés de licitació, que es liciten l'11 de novembre i que han de començar a finals de novembre i que, a més, són per fer habitatge públic, habitatge públic que ja està adjudicat i que, per tant, tenim gent esperant poder entrar en aquests pisos. Les obres duraran, a més a més, uns catorze mesos. Per tant, és gent que ja té l'habitatge fa temps adjudicat i que està esperant i que haurà d'esperar a més les obres, i, per tant, no ens podem permetre que una ocupació, que entenem que respon més a la voluntat, efectivament, de desgastar el Govern que no pas tant de fer front a l'especulació, ens entorpeixi les obres. Llavors, nosaltres el que hem fet és tramitar la denúncia per via ordinària perquè es pugui produir un desallotjament quan el jutge ens doni l'ordre, si no arribem a un acord perquè puguin marxar de l'edifici. Sí que apostem per la via del diàleg i entenem que l'ocupació és una eina legítima, però que, igual que totes les eines, s'ha de fer servir bé, de manera adequada.

Tu em comentaves quantes multes hem posat per pisos buits; no tinc la dada i, de fet, l'he demanat per Telegram, però no m'han respost, llavors, la busco i te la donem. L'altra cosa que també he explicat abans, perquè tu comentaves també allò de l'estiu i altres, que, de fet, la nostra intenció és abans o després de la Mercè, com a molt tard la primera setmana d'octubre, poder convocar una comissió de seguiment amb tot el tema de venda de drogues on hi hagi grups polítics del consistori –bé, els consellers–, on hi hagi els diferents serveis, on hi hagi també les diferents administracions implicades també sobretot en el que és la venda de droga, que no és una competència purament directament municipal, i que sigui un espai que ens permeti anar treballant i anar donant la informació que aquí..., allà també parlarem de multes a pisos. I també, a banda d'explicar-ho, perquè té relació també amb el fet de poder fer seguiment.

Antonio, Robador, 14, la primera pregunta que feies –després l'Eva o el Jordi et fan arribar el telèfon dels educadors de carrer–, quan veiem gent que està consumint o que acaba de consumir al carrer a qui hem de trucar és als educadors de carrer. Hi ha diferents telèfons i, per tant, et passem els diferents telèfons que hi ha, perquè aquests són els que saben com atendre'ls i com dirigir-los també cap a les sales de venipunció.

I respecte al restaurant Ali Baba, justament, si hem quedat que hi va l'Esther és per fer una inspecció. Jo ara mateix, sé que s'hi ha anat diverses vegades, no tinc clar en quin moment està l'expedient, o si hi ha un expedient obert o no. Però aquesta cita amb l'Esther és justament per poder conèixer quines són les infraccions que pugui estar fent el restaurant Ali Baba. A partir de la diagnosi que faci l'Esther, es determina quin tipus d'inspecció hem de fer. S'entén? Llavors, a partir d'aquí sí que hem de ser conscients que en les inspeccions i, bé, que als expedients es requereix llavors al propietari que deixi de fer el que està fent si és irregular i després, si no, ja es procedeix a la multa. Però vull dir que obrir un expedient no és que l'endemà immediatament canvia la situació, però sí que vol dir que ja hi hagi un seguiment d'aquesta irregularitat per tal que es corregeixi.

I el que comentaves de Robadors, 12, que hi ha gent que tira escombraries per la finestra, sí que et demanaria que ens diguessis des de quan o fa quant, perquè, de fet, com a Ajuntament hem fet una feina de sensibilització en el tema neteja i a Ciutat Vella sobretot vam insistir molt a poder tenir gent que parlés les diferents llengües, ens vam centrar i vam focalitzar també molt en algunes zones del Raval, i Robadors era una d'elles. Llavors, també per veure si ha tingut impacte o no aquesta campanya de sensibilització.

Llavors, a Jorge, que antes también hemos hablado de Sant Pau del Camp, no sé si no habías llegado todavía, no pasa nada, lo vuelvo a explicar. En el caso de los pisos de la calle Om –también creo que lo he comentado antes o no sé si lo he comentado antes de entrar en la Audiencia– hay dos pisos de propiedad municipal que se ha detectado que están ocupados, que, de hecho, están denunciados desde abril y estamos esperando una orden de desalojo judicial, porque aunque nosotros seamos la Administración también necesitamos una orden judicial.

El tema de las alarmas y las puertas más bien yo creo que hay que repensar sobre todo los edificios de la calle del Om, qué hacemos con ellos, ¿no?, qué tipo de población tenemos y cómo evitamos que haya diferentes tipos de tráfico.

Y sobre la semana en la calle del Om, yo me puedo pasar una semana en la calle del Om, he dormido muchas noches en Riereta, donde tengo varios amigos, justamente por la problemática. Lo único que generalmente tampoco lo hago público, porque básicamente voy para conocerlo. Pero, vamos, que no tengo ningún problema en dormir...

Y sobre todo en relación con algunas propuestas que hacías, lo que te diría es más bien incorporaos, la calle del Om, a esta comisión de seguimiento que comentaba y aquí que podamos estudiar qué propuestas son viables y cuáles no y cuáles son efectivas y cuáles no lo son.

L'Enric, que has comentat moltes coses diferents, de fet, ho vam parlar crec que la setmana després dels atemptats, que vaig anar al teu bar i que vam estar parlant. De fet, també em vas dir això i et vaig comentar, entre altres, així molt per sobre, molt, molt per sobre –per això pots no recordar-te'n–, el Pla de barris del Raval sud, que està en marxa i que suposa una inversió, Pla de barris Raval sud i Gòtic sud, d'uns vint-i-dos milions d'euros. No t'explicaré tot el Pla de barris, està penjat a la web, i si vols te'n porto un exemplar. Però ho dic en el sentit que aquesta és una de les grans intervencions que es faran en el Raval, i ho dic sobretot pensant que no podem dir que al Raval no es faci res per part de l'Ajuntament. Això no vol dir que el Raval no sigui un barri, amb tota la seva riquesa, del qual enamorar-se i amb totes les seves complexitats i amb problemes, com tu has assenyalat, que fa molt de temps que hi són i que a vegades tenen pics, tenen fluctuacions, tenen cicles en què són molt més aguts, com està passant ara amb el tema de la venda de droga.

En tot cas, en el tema de Sant Agustí, que una de les problemàtiques que tenim des de fa molt de temps en aquella zona és justament quina afectació tenen els usuaris del menjador que tenen les Missioneres de Calcuta allà. Nosaltres hem anat a parlar diverses vegades amb elles amb diferents objectius. Un era, elles operen bàsicament com a menjador social que no té cap tipus de requeriment cap als usuaris, però que, a més, atenen absolutament a tothom i només s'ocupen de donar de menjar, però no s'ocupen... Jo les dues vegades que he anat a visitar el menjador m'he trobat amb gent que el que tenia principalment era un problema d'habitatge o que el que tenia principalment era un problema d'ajuda a la Llei de dependència, però que no tenia un problema que li manqués menjar. Evidentment, tenia dificultats econòmiques.

Llavors, hem treballat, hem intentat treballar amb elles –i reconec que és molt complicat i que, de fet, ens han donat molt poc espai–, per una banda, perquè tinguin educadors i assistents socials als seus menjadors, perquè no ens serveix de molt una política en la qual només assistim donant de menjar al pobre amb una perspectiva purament caritativa, però que no intenta abordar la situació estructural de pobresa que pot tenir la persona. Amb poc èxit. I amb poc èxit, també ho hem intentat, i em consta que no només ho hem intentat nosaltres com a Govern, sinó que s'ha intentat des de

diferents governs i mandats, que es puguin fer càrrec de les cues i de la gent que hi ha que va al menjador i que després es queda per l'espai públic. Nosaltres pensem que tothom ha de poder fer servir l'espai públic, però no ha de generar dinàmiques excloents, que faci que després hi hagi altra gent, que hi hagi nens, gent gran i així que no el poden fer servir. També he de dir que amb relativament poc èxit.

Llavors, dit això, aquí sí que hi havia una demanda per millorar la percepció i per millorar també l'ús que podia tenir la plaça Sant Agustí, que era justament el soterrament de l'estació transformadora, que era una demanda que venia de fa molt de temps i vam començar les obres en aquest mandat, que es van endarrerir perquè a Ciutat Vella cada cop que excaves una mica et trobes una pedra que requereix treballs d'arqueologia. Però que, en principi, ara, després de la reunió que vam tenir, Fecsa – Fecsa-Endesa, que son lo mismo– es van comprometre a signar el conveni aquest agost per acabar de fer el soterrament. I que això també ens hauria d'ajudar a tenir una percepció i un ús una mica més amable d'aquest espai.

Només un parell d'apunts, que crec que és important no deixar de dir-ho i més quan pensem en el Raval i en la diversitat que té, a nosaltres com a Govern, i entenc que en general, ens sembla bé que tothom rebí ajudes vingui d'on vingui. Malauradament, no és cert que tots els sensesostre o sensellar tinguin ajudes, ojalá poguessin tenir una renda bàsica. Però molts dels sensellar que tenim a la ciutat no tenen ajudes o tenen ajudes molt minses. Però no ho plantejaria des d'una guerra entre pobres, per dir-ho d'alguna manera, sinó com hem de poder tenir una renda bàsica garantida i que aquella gent que necessita pensions dignes pugui tenir pensions dignes.

Segurament m'he deixat alguna cosa i, per tant, si m'he deixat alguna cosa, després m'ho dius.

Josep, per respondre breument, entomem aquesta demanda i aquest apunt d'«hola, tinc un arbre que està caient sobre el quiosc». Et truquem aquests dies per poder anar a veure-ho a nivell tècnic i veure què és el que hem de fer.

Només dir que nosaltres vam posar el tema dels orins a l'espai públic, vam començar a posar lavabos públics, i això va ajudar també –el de Sant Agustí ja hi era– a disminuir els orins que ens trobàvem a l'espai públic. Ens en continuem trobant, però també perquè ens fem... O sigui, el millor per no tenir gent que orina a l'espai públic és poder tenir lavabos públics; això no vol dir que la Guàrdia Urbana no faci res. I de fet, amb el que portem d'any s'han fet més de dues mil denúncies per orinar al carrer. Vull dir que això és una problemàtica que ens trobem contínuament.

Llavors, Òria, dues coses. Una –ara, després, si vols me l'aclareixes–, l'edifici municipal que es va comprar i es va vendre i al final el va comprar Focivesa no he entès quin carrer era i quina és la demanda.

I en el tema dels arxius, els arxius tenen tots personal municipal, però és cert que els arxius són una peça valuosa perquè ens expliquen la història de la ciutat i perquè, de fet, tenir arxius que estiguin endreçats, transparents, on sigui fàcil trobar les coses i no hagi de ser un superespecialista. Jo també m'he passat molts mesos buscant informació als arxius del Districte de Ciutat Vella fa anys, i si no coneixies el sistema era prou complicat. Justament per això, i no és una mesura immediata, però fa poc es va anunciar que es farà un gran arxiu municipal a Can Batlló que pugui aglutinar tots els arxius municipals de districte com també de ciutat, que permeti que quan un veí o un investigador o una persona qualsevol que vol tenir..., pugui tenir els documents ben

endreçats, tots en un mateix espai. Perquè jo crec que el que ens ha passat a tothom que hem anat buscant informació que venia de fa anys és que anàvem al Districte de Ciutat Vella, després havíem d'anar a un altre arxiu, després tornar per..., no? Per evitar també això, per fer que això sigui molt més fàcil i facilitar la investigació, es farà aquest gran arxiu municipal al recinte de Can Batlló.

La **presidenta** agraeix la intervenció de la regidora i obre el torn de rèplica.

El Sr. Cristian

Bé, gràcies per l'aclariment quant a Robador, 43. El tema és que des de l'Associació Illa Robador vam demanar, vam fer els tràmits pertinents per poder tenir el nostre local, que ja ens el van adjudicar. A mi em sap greu que hi hagi altres formacions que es passin tots aquests tràmits pel forro i a sobre se'ls permeti una negociació; no sé què hi ha a negociar aquí: «vivendes» adjudicades, no són ells ningú per començar a repartir «vivendes» o per pensar-se que aquí això és casa seva.

L'altra cosa..., bé, ja especificareu el tema de les multes, quants propietaris s'ha multat per abandonar les «vivendes».

Gràcies.

El Sr. Antonio Nabea Becerra

Decir que lo de Robador que tiran basuras no es solo del 12, es del 12, del 10, del 8 y probablemente del 6. Es como una cantidad de porterías que dan a ese patio. Y yo creo que sí que una pedagogía habría que hacer, porque yo he visto como tienen las bolsas de basura los pisos de arriba y las tiran.

Gracias.

El Sr. Jorge

Muy brevemente. Gala, sigo sin entender realmente que los pisos del Patronat Municipal de l'Habitatge del carrer Om..., no es que se venda droga dentro de los pisos, sino es que se vende droga en los portales, en la puerta, en la calle, veinticuatro horas al día, siete días a la semana, a cincuenta metros de los Mossos d'Esquadra. Entonces, que se haya denunciado en el mes de abril y que todavía se esté a la espera, pero sobre todo que no se haga nada no lo entiendo, francamente.

Cuando me refería a un plan de choque con subvención para alarmas, puertas blindadas no me estaba refiriendo a los pisos de la calle Om, me estaba refiriendo al distrito del Raval. A mí poner una puerta blindada me va costar 2.500 euros y la tengo que poner urgentemente.

Gracias.

El Sr. Enric Pagès

M'he expressat malament, disculpeu-me en el tema de la gent que si eren d'aquí, que si eren d'allà; a mi el tema que em preocupa és que amb aquests diners es jugui.

I, a part, a mi el que em preocupa és el barri: el barri és un barri, com he dit, amb les condicions que tenim, no ho sé, mai hi haurà nens, mai hi haurà famílies, i el barri anirà degenerant com de mica en mica va degenerant.

Gràcies.

La Sra. Òria Martínez Serra

La meua demanda sobre l'arxiu no era..., jo estic bé treballant a l'arxiu del districte, de fet, el tinc a prop de casa. No sé si el dimecres ja hauré d'anar al de Can Batlló, però és que el dimecres el del districte estarà tancat. I jo vull seguir fent la feina i vull seguir treballant en unes condicions, perquè ara al districte només hi ha de personal públic la directora; les altres dues persones, una no en sap, la que queda no en sap –n'anirà aprenent, però ara no en sap–, i la que en sap se'n va perquè no hi ha diners. N'hi ha una altra que també se n'ha anat, que aquest sí que era treballador municipal.

El que m'havia oblidat era saber què passa amb els baixos primer de Serra Xic, 2, que és el mític problema que sempre comento. Em consta que el van intentar ocupar una gent que ho necessitava, una mare amb un nen de set anys, i que hi havia una xapa per dintre, estava blindat. És un pis de l'Ajuntament que fa més de deu anys que està buit. I em vau contestar en una instància que no és de l'Ajuntament i he anat al Registre de la Propietat i sí que és de l'Ajuntament.

També volia dir un altre punt: que estic molt disgustada pel tracte que estic rebent –també és una cosa que ja he dit–, no m'agrada viure al pis on estic, que l'Ajuntament m'està obligant, arran d'una expropiació, i em sembla que és molt injust les condicions diferents que se li van donar als diferents veïns de l'escala. La meua àvia va comprar el pis l'any 63 i hi havia gent que l'havia comprat el 94, després de ja haver fet la modificació al PERI. I aquesta gent té un pis millor que el meu, perquè els va tocar en un sorteig. Jo tinc claustrofòbia, no tinc ni un balcó, el meu pis de davant sí que tenia balcó, i estic obligada a viure aquí. I ara l'Ajuntament el que em diu és que ho hem de resoldre en un jutjat. O sigui, m'obliguen a pagar-me un advocat i a defensar-me. Em sembla molt injust.

La **presidenta** agraeix les intervencions i dona la paraula de nou a la regidora.

La regidora

Bé, Cristian, no sé si ens hem entès, quan parlem de multes no és multes a gent que ha ocupat, sinó...

Antonio, en toda la calle Robador se hará una campaña puerta a puerta con el tema de limpieza para hacer pedagogía con el tema de la limpieza.

Jorge, lo que comentaba, los pisos en los que hay venta de droga en la calle Om que son pisos públicos está denunciados; la venta de droga, por lo menos no que yo tenga constancia, no se produce en el espacio público, lo que sí se produce es lo que comentaba antes la Nuria que es que hay un control de la entrada y de gente que se ubica allá para controlarlo. Pero, en todo caso, también hay diferentes investigaciones que se han llevado a cabo en relación con esta gente que está en el espacio público, quiero decir que aquí la policía continúa actuando.

Lo que sí hace falta, que es lo que comentaba también antes, es que cuando se hace una detención o cuando se hace una actuación haya suficiente cantidad de droga como para que luego el juez tome medidas en relación con la actuación.

I Òria, no podem obrir només l'arxiu del districte per a tu, tot i que entenc que demanis que hi hagi un horari... Vull dir, que té un horari l'arxiu del districte. Sí que dir que el

personal que hi ha treballant als arxius municipals és personal municipal, és gent que ve de la borsa, que potser no coneix perquè s'acaba d'incorporar, però hi ha una persona que es jubila i hi ha gent que ve de la borsa.

I l'altra, respecte al teu cas i el teu pis, és cert que vas anar a l'Oficina d'Habitatge i com que és un pis que ve d'un reallotjament urbanístic està molt reglat i és complicat desfer aquesta adjudicació i poder buscar-ne una altra.

En no haver-hi altres assumptes a tractar, la **presidenta** agraeix la presència i la participació a tots els assistents i aixeca la sessió a les 23.03 h.

La secretària del Consell

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized 'G' followed by a horizontal stroke and a loop.

Vist i plau
La presidenta

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'U.A.' with a period at the end.